

30736 *LLEI 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida, i d'actualització de la legislació d'assegurances privades. («BOE» 304, de 20-12-1990.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La implantació de la llibertat de prestació de serveis d'assegurances diferents de la de vida en la Comunitat Econòmica Europea s'ha de portar a terme en els estats membres per imperatiu de la Directiva 88/357/CEE, adoptada el 22 de juny de 1988.

Transposar al dret espanyol aquesta norma comunitària requereix la modificació de tres conjunts de disposicions internes. En primer lloc, és necessari adaptar la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, que és, certament, la norma legal a la qual afecta en un grau més elevat la implantació de la llibertat de serveis esmentada. En la dita Llei 33/1984 és necessari recollir, alhora, dos tipus de modificacions que la Directiva exigeix i que demostren la seva complexitat tècnica. El dret comunitari en matèria d'establiment d'asseguradors en estats membres diferents dels del seu domicili social es veu alterat en certs aspectes com a conseqüència de la implantació de la llibertat de serveis. Aquest és el cas de la disciplina referent a les cessions de cartera, enquadrada en la legislació sobre control d'establiments asseguradors, però que, en un mercat comunitari immers en la llibertat de serveis, és inexcusable revisar; és necessari preveure la possibilitat que les cessions s'efectuïn entre establiments radicats en estats diferents i que, a més, incloguin contractes sobre riscos en un tercer Estat membre.

La normativa de control ha d'introduir igualment les especialitats pròpies dels anomenats «grans riscos», i que justifiquen els períodes transitoris que a Espanya es reconeixen en la Directiva 88/357/CEE. Aquest tipus de riscos se situa sota un control administratiu que en alguns aspectes, i per imperatiu de la norma comunitària esmentada, queda flexibilitzat en consideració al caràcter especial dels prenedors.

Però el màxim nombre de modificacions sobre la Llei 33/1984, de 2 d'agost, l'imposa la implantació de la llibertat de serveis, que exigeix l'extensió, en el que sigui procedent, del règim de control administratiu fins ara limitat als asseguradors establerts a Espanya als que hi operen des de la resta de la Comunitat Econòmica Europea. La Llei d'ordenació de l'assegurança privada ha d'ampliar el seu àmbit en un doble sentit: quant a les operacions que hi estan sotmeses, perquè la seva ordenació també passa a referir-se a altres –fins ara il·legals– concertades sobre riscos a Espanya amb asseguradors no establerts al nostre país. I des d'un punt de vista subjectiu, quant als empresaris que queden subjectes al control de les autoritats espanyoles, que no són ja exclusivament els nacionals i les delegacions dels estrangers, sinó també, en certa mesura, els que operin a Espanya des d'altres estats de la Comunitat.

En conseqüència, és evident que un nombre considerable d'articles de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, s'han d'adaptar a la nova situació, de manera que siguin aplicables a les operacions pròpies d'aquesta i empresaris que les practiquin. A més,

és indispensable regular específicament les assegurances realitzades en llibertat de serveis, per a la qual cosa s'ha habilitat un nou capítol de la Llei, seguit d'un altre més, dedicat a la coassegurança comunitària.

Finalment, s'ha de determinar legalment la moneda en què són exigibles els compromisos de l'assegurador davant l'assegurat. Aquestes normes s'incorporen en una nova disposició addicional de la Llei 33/1984, de 2 d'agost.

També hi ha un altre tipus de disposicions legals que és necessari modificar per complir les exigències de la Directiva 88/357/CEE. Aquesta imposa que les parts del contracte d'assegurança puguin optar en determinats casos pel dret contractual aplicable a la pòlissa d'entre les possibilitats que regula la norma. Això requereix la transició d'aquestes possibilitats d'opció a la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, i, a més, dotar-la d'unes regles de dret internacional privat que, d'ara endavant, es fan indispensables.

El concepte de grans riscos té rellevància en el dret contractual. Si en aquests el prenedor no requereix una tutela especial per part de la Llei ni de les autoritats administratives, i tenint en compte la nova escala de concurrència en què s'ha de desenvolupar el mercat assegurador a partir d'ara, és convenient dotar aquest mercat, quant als grans riscos, de més llibertat de contractació, i situar el principi d'autonomia de la voluntat en un lloc preferent, tal com el legislador espanyol va reconèixer a l'assegurança marítima en no derogar els articles 737 i següents del Codi de comerç, amb motiu de la promulgació de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre.

Finalment, també es fa necessari dotar d'un nou estatut legal el Consorci de Compensació d'Assegurances que ja exigia quant a la seva naturalesa jurídica la modificació efectuada pel Reial decret legislatiu 1255/1986, de 6 de juny, als apartats 2 i 3 de l'article 4t de la Llei 33/1984 per adaptar-la als compromisos derivats del Tractat d'adhesió d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea, i que es fa inexcusable ja que el dit Tractat exigeix la pèrdua del caràcter monopolístic en la principal de les seves funcions, que és la vinculada als riscos extraordinaris.

Aquesta Llei segueix bàsicament la tècnica de modificar les ja existents, i les seves normes consisteixen en altres tants mandats per canviar o afegir les disposicions corresponents en les lleis 33/1984, de 2 d'agost, i 50/1980, de 8 d'octubre, i dotar el Consorci de Compensació d'Assegurances d'una norma única amb rang de llei, tot això amb la finalitat d'evitar la dispersió normativa i les consegüents dificultats d'interpretació.

Aquesta Llei conté altres modificacions més sobre la d'ordenació de l'assegurança privada, que obeeixen a la transposició de la Directiva 87/343/CEE, de 22 de juny de 1987, sobre les assegurances de crèdit i de caució, que exigeix elevar el fons de garantia en la primera d'aquestes, a la també transposició de la Directiva 87/344/CEE, de 22 de juny, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'assegurança de defensa jurídica, a la recepció de la doctrina del Tribunal Constitucional en la seva Sentència 86/1989, d'11 de maig, i a la necessitat de modificar determinats articles de la Llei 33/1984 per adequar-los a l'experiència adquirida a partir de la publicació d'aquesta.

Les modificacions introduïdes en la Llei 33/1984, de 2 d'agost, les novetats que en matèria sancionadora introdueix la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i l'experiència acumulada en matèria de control de la mediació professional en l'àmbit de l'assegurança privada fan aconsellable introduir determinades modificacions en el text refós de la Llei reguladora de la producció d'assegurances privades aprovat pel Reial decret legislatiu 1347/1985, d'1 d'agost.

Per això, i a més de les disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals, s'estructura en sis articles, referits successivament a les modificacions de la Llei 33/1984, el primer; a les addicions a la Llei 33/1984, el segon; a la modificació de la Llei 50/1980, quant a la introducció de les normes de dret internacional privat, el tercer; a l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, el quart; a les modificacions de la Llei reguladora de la producció d'assegurances privades, el cinquè, i, finalment, a la introducció del contracte d'assegurança de defensa jurídica en la Llei 50/1980, el sisè.

Article primer

Els articles que a continuació s'expressen de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, amb les modificacions que introdueixen pel Reial decret legislatiu 1255/1986, de 6 de juny, i la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, queden modificats de la manera següent:

U. L'article 2n («Operacions sotmeses») adopta la redacció següent:

«Art. 2n Operacions sotmeses.—Queden sotmeses als preceptes d'aquesta Llei, en la mesura que els sigui aplicable i d'acord amb les seves característiques:

1. Les operacions d'assegurança i reassegurança realitzades per asseguradors espanyols o per delegacions a Espanya d'entitats estrangeres, així com les realitzades sobre riscos situats a Espanya.

2. Les operacions següents, sempre que es concertin o s'hagin de complir a Espanya:

a) Les operacions de capitalització basades en una tècnica actuarial, que consisteixin a obtenir compromisos determinats quant a la seva durada i al seu import, a canvi de desemborsaments únics o periòdics prèviament fixats.

b) Les activitats preparatòries o complementàries de les d'assegurança o capitalització que practiquin les entitats d'aquesta classe en la seva funció canalitzadora de l'estalvi i la inversió, així com les seves activitats de prevenció de danys.

c) Les operacions de gestió de fons col·lectius de jubilació que consisteixin a administrar les inversions i especialment els actius representatius de les reserves d'entitats que faciliten prestacions en cas de mort, en cas de vida o invalidesa quan hi concorri una garantia d'assegurança que es refereixi a la conservació dels capitals o a l'obtenció d'un interès mínim.

d) Les activitats de mediació en els contractes d'assegurança, reassegurança i capitalització, sense perjudici del que preveu la seva legislació específica.

e) Les activitats dels perits taxadors d'assegurances i dels comissaris i els liquidadors d'avaries, sense perjudici del que preveu la seva legislació específica.»

Dos. Se suprimeix l'article 2n bis.

Tres. Se suprimeix l'apartat «b)» de l'article 3r i es fa la redacció següent de l'apartat «c)»:

«c) Els contractes de comptes en participació, l'exercici de qualsevol indústria o activitat i l'acceptació de responsabilitats o l'atorgament d'avalis o garanties diferents de les pròpies de l'activitat asseguradora, llevat que hagin obtingut l'autorització del Ministeri d'Economia i Hisenda i, si s'escau, dels ministeris competents.»

Quatre. Se substitueix la redacció del paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 4t («Entitats i persones sotmeses als preceptes d'aquesta Llei») i s'afegeix un apartat 4 a l'article esmentat:

«a) Els que practiquin les operacions o activitats esmentades a l'article 2n, així com les organitzacions

constituïdes amb caràcter de permanència per a la distribució de la cobertura de riscos o la prestació a les asseguradores de serveis comuns relacionats amb l'activitat asseguradora, sigui quina sigui la seva configuració jurídica.

4. Sense perjudici de la submissió a aquesta Llei les entitats que operin en el ram de l'assistència sanitària estan subjectes, quant a la seva activitat d'atenció sanitària, en cas que la duguin a terme directament, al que disposa la legislació sanitària corresponent.»

Cinc. L'article 5è queda redactat:

«Art. 5è. *Reciprocitat*.—Quan de fet o de dret als països d'origen de les entitats o persones sotmeses a aquesta Llei, s'exigeixi a les espanyoles més garanties o requisits que als nacionals o se'ls reconeixin menys drets, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot establir, en règim de reciprocitat, altres condicions equivalents en els seus termes o en els seus efectes per a les del país de què es tracti.

La reciprocitat no és aplicable a les entitats asseguradores i reasseguradores el domicili social de les quals radiqui en el territori de la Comunitat Econòmica Europea».

Sis. Se substitueix la redacció actual de la denominació del capítol II per la següent:

«CAPÍTOL II

Condicions d'accés a l'activitat asseguradora per mitjà d'un establiment a Espanya»

Set. Es modifica la redacció de l'apartat 1 de l'article 6è:

«1. Les entitats que es proposin dur a terme operacions sotmeses a aquesta Llei per mitjà d'un establiment situat a Espanya han d'obtenir l'autorització corresponent del Ministeri d'Economia i Hisenda com a requisit previ i indispensable per exercir-les, la qual es concedeix sempre que es compleixin els requisits que estableixen aquesta Llei i el seu Reglament. Aquesta autorització es concedeix per rams i, a petició de les entitats interessades, es pot estendre a tot el territori nacional o a un altre d'àmbit menor.»

Vuit. L'article 7è queda redactat de la manera següent:

«Art. 7è. *Naturalesa de les entitats asseguradores*.—Sense perjudici del que disposen els capítols X i XI l'activitat asseguradora únicament la poden exercir entitats privades que adoptin la forma de societat anònima, societat mútua a prima fixa, societat mútua a prima variable, mont de pietat o mutualitat de previsió social, societat cooperativa i les delegacions que preveu l'article 12. També poden dur a terme l'activitat asseguradora els organismes autònoms i les entitats que adoptin qualsevol de les formes jurídiques abans esmentades, en què la participació de les administracions públiques o els seus organismes sigui majoritària, directament o indirectament.»

Nou. Es fa una nova redacció de l'article 9è:

«Art. 9è *Denominació*.—En la denominació social de les entitats asseguradores domiciliades a Espanya s'han d'incloure les paraules "assegurances", "reassegurances" o totes dues, de conformitat amb el seu objecte social, i aquestes queden reservades en exclusiva per a les entitats esmentades. Les societats mútues i cooperatives han de consignar la seva naturalesa en la denominació i indicar si són a "prima fixa" o a "prima variable"»

Deu. Es modifica la redacció de l'apartat 1 i de l'apartat 2, b), de l'article 11è.

«1. Els administradors, delegats, directors i gerents, els apoderats generals o els que sota qualsevol títol portin

la direcció de l'empresa han de ser persones físiques d'honorabilitat comercial i professional reconeguda amb coneixement i experiència adequats per exercir les seves funcions i s'han d'inscriure en el Registre a què es refereix l'article 40.

2. b) Els que com a conseqüència d'un expedient sancionador hagin estat suspesos en l'exercici del càrrec o separats d'aquest en els termes de l'article 44.1.»

Onze. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 16è:

«Art. 16. 3. En la previsió de riscos sobre les persones, les contingències que poden cobrir són les de mort, vellesa, accident o invalidesa per al treball, viduïtat i orfanat, en forma de capital o renda, subsidis per matrimoni, fills, maternitat, malaltia, defunció i ajudes familiars motivades per fets o actes jurídics que impedeixin temporalment l'exercici de la professió; així mateix poden dur a terme operacions d'assegurances de prestació de serveis en qualsevol de les seves modalitats, com assistència sanitària i defensa jurídica.

Les prestacions econòmiques que es garanteixin no poden excedir el 1.600.000 pessetes com a renda anual ni els 6.500.000 pessetes com a percepció única de capital, límits que el Govern actualitza periòdicament, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda.»

Dotze. El text de la denominació del capítol V queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL V

Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora per mitjà d'un establiment a Espanya»

Tretze. Es modifica la redacció dels apartats 2 i 4 de l'article 23è:

«2. El contingut de les pòlisses que cobreixin riscos situats a Espanya diferents dels que defineix l'article 52è d'aquesta Llei s'ha d'ajustar a aquesta i a la Llei de contracte d'assegurança. A falta de pacte, s'ha de subjectar al mateix règim el contingut de les pòlisses que cobreixin riscos que defineix l'article 52è esmentat.

4. Els models de pòlisses, bases tècniques i tarifes de primes no necessiten l'aprovació administrativa prèvia, però han d'estar a disposició del Ministeri d'Economia i Hisenda abans de la seva utilització en la forma i amb l'antelació que s'estableixin per reglament. No obstant això, és necessària l'aprovació administrativa quan se sol·liciti l'autorització inicial o la necessària per ampliar l'activitat a nous rams.

Quan es tracti de grans riscos el Ministeri d'Economia i Hisenda només pot exigir la comunicació no sistemàtica de la documentació contractual i tècnica utilitzada, llevat que l'entitat pretengui cobrir riscos del ram autoritzat diferents dels que defineix l'article 52è d'aquesta Llei, cas en què cal atènyer-se al que disposa el primer paràgraf.»

Catorze. Es modifica la redacció de l'apartat 2 de l'article 24è:

«2. Les provisions tècniques han d'estar invertides en els actius que determini el Reglament d'acord amb els principis de congruència, seguretat, liquiditat i rendibilitat. Aquest Reglament ha d'assenyalar la distribució, els límits i les condicions que han de reunir les inversions i els criteris de valoració d'aquestes als efectes de la cobertura de provisions tècniques. El Govern pot regular les normes i els límits per al compliment del principi de congruència monetària.»

Quinze. Es modifica la redacció de l'apartat 2 de l'article 25è:

«2. La tercera part de la quantia mínima del marge de solvència, fixat de conformitat amb el número anterior, constitueix el fons de garantia, que no pot ser inferior al contravalor en pessetes de 800.000, 400.000, 300.000 i 200.000 ecus per a les entitats que operin, respectivament, en els rams compresos en els grups primer a quart que preveu el número 2 de l'article 10.

No obstant això, per a les entitats que operin en el ram de crèdit, i que tinguin un volum anual de primes o quotes emeses en aquest ram per a cada un dels tres últims exercicis que superi el contravalor en pessetes de 2.500.000 ecus o el 4 per 100 de l'import global de les primes o quotes emeses per l'empresa esmentat, el fons de garantia no pot ser inferior al contravalor en pessetes d'1.400.000 ecus, i per reglament s'han d'establir els terminis a què es poden acollir les entitats per a assolir aquest mínim.

Per a les entitats que duguin a terme l'activitat que preveu el grup cinquè del número 2 de l'article 10, el fons de garantia no pot ser inferior a 125.000.000 de pessetes.»

Setze. Es fa una nova redacció de l'article 27è:

«Art. 27. *Cessió de cartera.*—1. Les entitats asseguradores establertes a Espanya poden transferir entre si el conjunt dels contractes d'assegurances vigents que integren la cartera d'un o més rams en què operin, excepte les societats mútues i cooperatives a prima fixa i a prima variable, que només poden adquirir les carteres de societats de la seva mateixa classe, d'acord amb el següent:

a) La cessió general d'un o més rams no és causa de resolució dels contractes d'assegurança transferits, llevat que es tracti de societats mútues i cooperatives a prima variable.

b) La cessió ha de superar després de la cessió el marge de solvència establert de conformitat amb l'article 25.

c) La cessió requereix autorització del Ministeri d'Economia i Hisenda, amb la informació pública prèvia en què els assegurats poden expressar, si s'escau, les raons de la seva disconformitat. S'ha de formalitzar en una escriptura pública que s'ha d'inscriure en els registres corresponents.

Quan la cartera a cedir compregui contractes sobre riscos localitzats en un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, l'autorització només s'atorga si hi concorre l'acord de l'autoritat de control de dit Estat membre i si el cessionari compleix en aquest Estat les condicions necessàries per cobrir riscos en règim de prestació de serveis.

d) Respecte de les relacions de treball existents en el moment de la cessió, cal atènyer-se al que disposa l'article 44 de l'Estatut dels treballadors.

e) També es permeten cessions parcials de cartera d'un ram en els casos que determini el Reglament, però llavors els prenedors poden resoldre els contractes d'assegurança.

2. Les entitats asseguradores establertes a Espanya poden transferir, en la seva totalitat, o en part, la seva cartera de contractes d'assegurar a un establiment situat en un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea. En aquest supòsit els prenedors d'assegurances poden rescindir els seus contractes en el termini que determini el Reglament.

A aquestes operacions els és aplicable el que disposen els apartats b), c) i d) del número 1 d'aquest article.

3. Quan la cartera d'assegurances se cedeixi a un establiment situat en un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea i compregui riscos localitzats en un tercer Estat membre d'aquesta, és necessari, a més dels requisits a què es refereixen els apartats b), c) i d) del número 1 d'aquest article, que la Llei d'aquest últim Estat

prevegi la possibilitat d'aquesta transferència, així com la conformitat de les autoritats de l'establiment cessionari.

4. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de donar la seva conformitat a la cessió de cartera sobre riscos situats a Espanya entre establiments localitzats a la resta de la Comunitat Econòmica Europea, quan el cessionari reuneixi les condicions necessàries per cobrir riscos a Espanya en règim de prestació de serveis.

5. Quan la cessió de cartera afecti riscos situats a Espanya s'ha de donar publicitat a aquesta en la forma que s'estableixi per reglament.»

Disset. S'incorpora l'apartat següent a l'article 31è:

«Art. 31è *Liquidació*:

9. Les obligacions derivades dels contractes subscrits en règim de prestació de serveis s'han d'executar de la mateixa manera que les obligacions que resultin dels altres contractes d'assegurances de les entitats, sense distinció de nacionalitat dels prenedors d'assegurança, assegurats i dels beneficiaris.»

Divuit. Es fa una nova redacció de l'article 40è:

«Art. 40è *Registre especial*.—El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de portar un registre especial de les entitats sotmeses a aquesta Llei. Igualment ha de portar registres dels mediadors d'assegurances privades, dels perits taxadors d'assegurances, dels comissaris d'avaries, dels liquidadors d'avaries i dels alts càrrecs de les entitats i de les organitzacions d'aquestes per a la distribució de riscos en coassegurança o prestació de serveis comuns. Els registres han de ser públics.»

Dinou. Es fa una nova redacció de l'article 41è:

«Art. 41è *Assegurament a la Comunitat Econòmica Europea i a tercers països*.—1. No es poden assegurar a l'estranger els vaixells, aeronaus i vehicles inscrits o matriculats a Espanya i els béns de qualsevol classe situats en territori espanyol, amb l'única excepció de les mercaderies en règim de transport internacional. Tampoc no es poden assegurar a l'estranger els espanyols residents a Espanya quant a les seves persones o a les seves responsabilitats, llevat que es trobin en viatge internacional i pel període de durada d'aquest viatge. No obstant això, el ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar l'assegurament a l'estranger de béns, persones i responsabilitats amb caràcter excepcional i per a operacions concretes.

2. Queda igualment prohibit estipular a Espanya operacions d'assegurança directa amb entitats estrangeres que no hi estiguin legalment establertes o fer-ho amb mediadors d'assegurances o representants que treballin per a aquestes.

3. No obstant el que disposen els números anteriors, es poden assegurar riscos localitzats a Espanya amb establiments situats a la resta de la Comunitat Econòmica Europea d'entitats el domicili social de les quals hi radiqui en els termes que s'assenyalen als capítols X i XI d'aquesta Llei.

4. El Govern, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, pot autoritzar i regular la contractació d'assegurances en moneda estrangera, així com la reassegurança d'aquestes operacions, amb aplicació a les provisions tècniques del principi de congruència monetària.»

Vint. Es modifica la redacció de l'encapçalament de l'apartat 1 i s'afegeix la lletra h) del mateix apartat i es modifica la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 42è:

«1. El Ministeri d'Economia i Hisenda pot adoptar les mesures cautelars que conté aquest article quan les entitats asseguradores, incloses les que cobreixin riscos situats a Espanya en règim de prestació de serveis, es trobin en alguna de les situacions següents:

h) Quan es doni alguna de les situacions que preveu l'article 63 d'aquesta Llei.

2.f) Prohibir l'exercici de l'activitat asseguradora a l'estranger, quan s'aprecii que això contribueix a la situació que hagi motivat l'adopció de mesures cautelars.»

Vint-i-u. Es modifica la redacció de l'apartat 1, i s'afegeix la lletra h) a l'apartat 3, la lletra d) a l'apartat 4 i es modifica l'apartat 5, tots de l'article 43è:

«1. Les entitats d'assegurances, incloses les que cobreixin riscos situats a Espanya en règim de prestació de serveis, les delegacions establertes a Espanya per entitats d'assegurances estrangeres, així com els que hi tinguin càrrecs d'administració o direcció, que infringeixin normes d'ordenació de l'assegurança privada, incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposen aquest article i el següent. Es consideren normes d'ordenació d'assegurança privada les compreses en aquesta Llei i en el seu Reglament i, en general, les que figurin en lleis i disposicions administratives de caràcter general que continguin preceptes específicament referits a les entitats d'assegurances i d'observança obligada per a aquestes.

3.h) Retenir indegudament, no ingressant-les dins el termini, les primes i els recàrrecs recaptats dels assegurats a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

4.d) No recaptar les primes i els recàrrecs legalment exigibles a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

5. Tenen la consideració d'infraccions lleus el defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a cobertura de les provisions tècniques en una quantia inferior al 5 per 100, i en general, les infraccions de preceptes d'observança obligada per a les entitats d'assegurances compreses en normes d'ordenació de l'assegurança privada que no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos números anteriors.»

Vint-i-dos. Es modifica la redacció de l'apartat 1 de l'article 44è:

«1. Les sancions aplicables per les infraccions a què es refereix l'article anterior a les entitats d'assegurances i als que hi exerceixin càrrecs d'administració o de direcció són les que preveuen els articles 9, 10, 11, 12 i 13 de la Llei sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, a excepció de la recollida a la lletra b) de l'article 10 de la dita Llei. En el cas d'entitats que operin a Espanya sense establiment, la sanció de la lletra b) de l'article 9è s'entén estesa a la prohibició de continuar operant a Espanya en règim de prestació de serveis. Per a la graduació de les sancions s'han de tenir en compte els criteris que preveu l'article 14è d'aquesta.»

Vint-i-tres. Es fa una nova redacció de l'article 46è:

«Art. 46è *La inspecció d'assegurances*.—1. Queden subjectes a la inspecció del Ministeri d'Economia i Hisenda, a través del cos superior d'inspectors de finances de l'Estat, especialitat d'inspecció d'entitats d'assegurances i de fons i plans de pensions, les persones físiques, jurídiques i altres ens que s'esmenten a l'article 4t. La inspecció pot versar sobre la seva situació legal, tècnica i economicofinancera, així com sobre les condicions en què exerceixen la seva activitat, i tot això amb caràcter general o referit a qüestions determinades.

Així mateix, queden subjectes a aquesta inspecció les empreses que es presumeixi que formen grup amb una entitat asseguradora a l'efecte de determinar la seva incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de l'entitat d'assegurances.

La facultat inspectora també inclou els que facin operacions que, en principi, es puguin qualificar d'assegurances, per comprovar si exerceixen l'activitat sense l'autorització administrativa prèvia.

2. Els inspectors, en l'exercici de les seves funcions, tenen la condició d'agent de l'autoritat. Estan obligats al deure de secret professional, fins i tot una vegada acabat l'exercici de la seva funció pública.

3. Els inspectors han de tenir accés al domicili social, i als establiments, locals i oficines en què l'entitat o persona inspeccionada dugui a terme activitats; si es tracta d'un domicili, i en cas d'oposició, necessiten l'autorització judicial pertinent i si es tracta d'altres dependències, la del director d'assegurances o l'òrgan en el qual delegui. Poden examinar tota la documentació relativa a les seves operacions, i demanar que se'ls presenti o lliuri una còpia als efectes de la seva incorporació a l'acta, i aquella està obligada a això i a donar-los les màximes facilitats per dur a terme la seva tasca. Si la persona o entitat inspeccionada té motius fundats es pot oposar al lliurament d'una còpia de la documentació adduint les seves raons per escrit per a la seva incorporació a l'acta.

4.1 En les actes de la inspecció s'han de reflectir, si s'escau:

a) Els fets constatats per l'inspector actuant que siguin rellevants als efectes de la qualificació jurídica de la conducta o activitat inspeccionada.

b) La situació legal i economicofinancera derivada de les actuacions realitzades.

c) Les causes que puguin determinar l'adopció de mesures cautelars, la dissolució i revocació de l'autorització administrativa, així com les transgressions legals observades.

4.2 Formen part de l'acta de la inspecció a tots els efectes els seus annexos i les diligències que hagi estès l'inspector durant la seva activitat comprovadora.

5. Les actes de la inspecció que s'estenguin d'acord amb els requisits que estableix l'apartat anterior estan dotades de presumpció de certesa respecte dels fets que aquesta reflecteix, llevat que hi hagi prova en contra.

6. L'entitat o persona inspeccionada té dret a formular al·legacions a l'acta d'inspecció en el termini de quinze dies hàbils següents a aquella. Pel que fa a la resta, regeix supletòriament la Llei de procediment administratiu en el que no hi estigui específicament regulat.»

Vint-i-quatre. Es modifica la redacció de la disposició final primera apartat 1:

«Als efectes del que disposa l'article 149.1, onzena, de la Constitució, les disposicions que conté aquesta Llei tenen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances privades, excepte els paràgrafs o articles següents d'aquesta: article vint-i-tres, quatre, cinc i sis; article vint-i-sis; vint-i-set, u, a), d) i e); article vint-i-vuit, tres, quatre, cinc i sis; article trenta, dos, tres i quatre; article trenta-u, tres, quatre, cinc, sis, set c) i d) i vuit; article trenta-quatre; article trenta-cinc, dos i tres; article trenta-vuit, u; article quaranta; article quaranta-set; article quaranta-vuit, dos i article quaranta-nou.»

A més, a l'apartat 2 de la mateixa disposició final primera s'ha de substituir la referència que s'hi fa a l'article vint-i-set.4 per vint-i-set.1 c) paràgraf primer i la referència a l'article quaranta-u.2 per la de quaranta-u.1.

Vint-i-cinc. S'afegeix un apartat 7 a l'article 37:

«7. Els administradors de les societats que defineix l'apartat 1, a) d'aquest article estan obligats a formular, en el termini màxim de sis mesos comptats a partir del tancament de l'exercici social, els comptes anuals, l'informe de gestió i la proposta d'aplicació del resultat; i la junta general ordinària d'aquestes entitats, prèviament convocada a aquest efecte, s'ha de reunir, necessàriament dins els tres mesos següents a la data de la dita formulació dels administradors per censurar la gestió social, aprovar,

si s'escau, els comptes de l'exercici anterior i resoldre sobre l'aplicació del resultat.»

Vint-i-sis. Es fa una nova redacció dels apartats dos, tres i sis de l'article 28, que queden redactats de la manera següent:

«2. En els casos a què es refereix el número precedent s'ha d'aplicar el que preveu el número 1.a), b), c), paràgraf primer, i d) de l'article 27.

3. Les entitats d'assegurances es poden transformar en societats d'una altra naturalesa jurídica o classe, autoritzades per aquesta Llei, cas en què els seus assegurats poden resoldre els contractes d'assegurança i hi és aplicable el que disposa el número 1.b) i c) del paràgraf primer de l'article 27.

6. Les entitats també es poden escindir en dues o més de la seva mateixa naturalesa, i prosseguir la seva activitat separades o ser objecte de fusions independents, i hi és aplicable el que disposa el número 1.a), b) i c), paràgraf primer, i d) de l'article 27.»

Article segon

U. S'afegeixen a la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, els capítols següents:

«CAPÍTOL X

Condicions per a l'exercici de l'assegurança directa diferent de la de vida en règim de prestació de serveis

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Art. 50. *Definicions.*—Als efectes del que estableixen aquesta Llei i disposicions complementàries, s'entén per:

1. Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea en què es localitzi el risc:

a) Aquell en què es trobin els béns, quan l'assegurança es refereixi a immobles, o bé a aquests i al seu contingut si està cobert per la mateixa pòlissa d'assegurança.

Quan l'assegurança es refereixi a béns mobles que es trobin en un immoble, i als efectes del que disposa l'article 66 d'aquesta Llei, l'Estat membre en què es trobi situat l'immoble, fins i tot si aquest i el seu contingut no estan coberts per la mateixa pòlissa d'assegurança, a excepció dels béns en trànsit comercial.

b) L'Estat membre de matriculació, quan l'assegurança es refereixi a vehicles de qualsevol naturalesa.

c) Aquell en què el prenedor de l'assegurança hagi signat el contracte, si la seva durada és inferior o igual a quatre mesos i es refereix a riscos que sobrevinguin durant un viatge o fora del domicili habitual del prenedor de l'assegurança, sigui quin sigui el ram afectat, dels compresos en aquest capítol.

d) Aquell en què el prenedor de l'assegurança tingui la seva residència habitual o, si aquest és una persona jurídica, aquell en què es trobi l'establiment d'aquesta al qual es refereix el contracte, en tots els casos no explícitament previstos en els apartats anteriors.

2. Establiment: La seu social, delegació o sucursal d'una empresa autoritzada per operar en un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, tenint en compte el que disposa l'article 51 d'aquesta Llei.

3. Estat membre de prestació de serveis: L'Estat membre en què es trobi localitzat el risc quan sigui cobert per un establiment situat en un altre Estat membre.

Art. 51. *Presència permanent d'asseguradors estrangers.*—Tota presència permanent d'un assegurador

estranger en el territori espanyol es regula pel que estableix l'article 12 d'aquesta Llei, encara que no hagi pres la forma d'agència, sucursal o delegació i s'exerceixi mitjançant una oficina administrada pel mateix personal d'aquell o bé per mitjà d'una persona independent, però amb poders per actuar permanentment per a l'assegurador com ho faria una agència.

Art. 52. *Grans riscos.*—Als efectes del que estableixen aquesta Llei i disposicions complementàries s'entenen per grans riscos els següents:

a) Els de vehicles ferroviaris, aeronaus, bucs de vaixells, mercaderies transportades, responsabilitat civil derivada de l'ús d'aeronaus o de vaixells.

b) Els de crèdit i els de caució quan el prenedor de l'assegurança exerceixi a títol professional una activitat industrial, comercial o liberal i el risc es refereixi a aquesta activitat.

c) Els d'incendi, altres danys als béns, responsabilitat civil general i pèrdues pecuniàries diverses, sempre que el prenedor de l'assegurança superi, almenys, dos dels tres límits següents:

Contravalor en pessetes de 6,2 milions d'ecus com a suma total del balanç.

Contravalor en pessetes de 12,8 milions d'ecus com a xifra neta de negoci.

Dues-cents cinquanta com a nombre mitjà de persones utilitzades durant l'últim exercici acabat abans de la data de la pòlissa. S'ha de determinar per reglament la manera de calcular el nombre mitjà d'empleats.

Si el prenedor de l'assegurança forma part d'un conjunt d'empreses el balanç consolidat de les quals s'estableixi d'acord amb el que disposen els articles 42 a 49 del Codi de comerç, els criteris esmentats anteriorment s'han d'aplicar sobre la base del balanç consolidat.

Art. 53. *Exclusions.*—1. El que disposa aquest capítol no és aplicable a les operacions, empreses o organismes als quals no s'apliqui la primera Directiva de coordinació 73/239/CEE, ni als riscos que hagin de cobrir els organismes de dret públic esmentats a l'article 4t de la dita Directiva.

2. S'han de determinar per reglament, d'acord amb la normativa de la Comunitat Econòmica Europea, les modalitats d'assegurança excloses del capítol X d'aquesta Llei.

SECCIÓ 2a DISPOSICIONS APLICABLES ALS ESTABLIMENTS SITUATS A ESPANYA

Art. 54. *Deure d'informació i exclusions.*—1. Els asseguradors que a partir d'establiments situats a Espanya es proposin cobrir riscos localitzats en un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea n'han d'informar, prèviament, el Ministeri d'Economia i Hisenda indicant l'Estat o els estats en el territori del qual projectin dur a terme aquestes operacions i la naturalesa dels riscos a cobrir.

2. No poden dur a terme operacions en règim de prestació de serveis les entitats autoritzades per operar a Espanya en un àmbit territorial menor que el nacional.

Art. 55. *Comunicació de mesures cautelars i de la revocació de l'autorització.*—1. Quan el Ministeri d'Economia i Hisenda apliqui les mesures que preveu l'article 42 d'aquesta Llei a una entitat de les esmentades a l'article 54, ho ha de comunicar a les autoritats competents de l'Estat membre de la prestació de serveis.

2. Quan el Ministeri d'Economia i Hisenda procedeixi a revocar l'autorització de conformitat amb el que disposa l'article 29 d'aquesta Llei a una entitat de les que preveu l'article 54, n'ha d'informar les autoritats de l'Estat membre en què es prestin els serveis.

Art. 56. *Control de les provisions tècniques.*—1. Les entitats a què es refereix l'article 54 que cobreixin riscos

diferents dels que estableix l'article 52 situats en un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea han de calcular les provisions tècniques d'acord amb les normes vigents en el dit Estat. La inversió d'aquestes provisions en actius equivalents i congruents i la localització dels actius també s'ha d'efectuar sota el control del dit Estat membre.

2. Amb independència del que es disposa anteriorment, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de controlar que les provisions tècniques corresponents al conjunt dels contractes que subscriu cada establiment situat a Espanya siguin suficients i estiguin representades per mitjà d'actius equivalents i congruents, tot això d'acord amb el que disposa l'article 24 d'aquesta Llei.

Art. 57. *Cessió de cartera.*—Les cessions de cartera de riscos localitzats en altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, així com les efectuades a establiments situats en els estats esmentats, es regeixen pel que disposa l'article 27 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 3a DISPOSICIONS APLICABLES ALS ESTABLIMENTS SITUATS EN ALTRES ESTATS DE LA COMUNITAT ECONÒMICA EUROPEA QUE DUGUIN A TERME OPERACIONS A ESPANYA

Art. 58. *Condicions per a la prestació de serveis.*—Els establiments situats en altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, d'entitats asseguradores domiciliades en qualsevol d'aquests, poden dur a terme la seva activitat i cobrir riscos situats a Espanya en règim de prestació de serveis d'acord amb el que disposen aquest capítol, i les altres disposicions d'aquesta Llei i normes que la despleguin en el que els sigui aplicable. En cas que aquests riscos siguin diferents dels que defineix l'article 52 i que l'entitat asseguradora disposi d'un establiment a Espanya, aquesta possibilitat es limita als rams per als quals l'establiment no tingui autorització administrativa.

Art. 59. *Autorització administrativa i comunicació.*—1. Els establiments a què es refereix l'article 58 que es proposin cobrir en règim de prestació de serveis riscos diferents dels que defineix l'article 52, situats a Espanya, han d'obtenir la corresponent autorització del Ministeri d'Economia i Hisenda com a condició prèvia i indispensable per practicar aquestes operacions, la qual es concedeix per rams i sempre que es compleixin els requisits establerts per reglament.

2. Aquesta autorització no és necessària quan l'entitat es proposi cobrir exclusivament els riscos que preveu l'article 52, cas en què pot iniciar la seva activitat a partir de la data certificada en què el Ministeri d'Economia i Hisenda estigui en possessió de la documentació que es determini per reglament.

3. L'autorització i comunicació a què es refereixen els números anteriors determinen la inscripció en el Registre a què es refereix l'article 40.

4. Són nuls de ple dret els contractes o les operacions sotmesos a aquesta Llei, subscrits amb entitats que no hagin obtingut les autoritzacions necessàries, sense perjudici de la responsabilitat que correspongui davant els contractants i els tercers.

5. Aquesta responsabilitat és solidària de l'entitat i dels administradors, directors o gerents que hagin autoritzat o permès la subscripció dels contractes o les operacions.

Art. 60. *Documentació contractual i tècnica.*—1. El contingut de les pòlisses sobre riscos diferents dels que defineix l'article 52 s'ha d'ajustar a aquesta Llei i a la Llei de contracte d'assegurança. Al mateix règim s'ha de subjectar, a falta de pacte, el contingut de les pòlisses que cobreixin riscos definits en l'article 52 esmentat.

2. Les tarifes de primes han de respondre al règim de llibertat de competència en el mercat d'assegurances i respectar els principis d'equitat i suficiència fonamentats en les regles de la tècnica asseguradora.

3. Els models de pòlisses, bases tècniques i tarifes de primes no necessiten l'aprovació administrativa prèvia, però han d'estar a disposició del Ministeri d'Economia i Hisenda abans de la seva utilització en la forma i amb l'antelació que s'estableixi per reglament. No obstant això, aquesta aprovació administrativa és necessària quan se sol·liciti l'autorització inicial o la necessària per ampliar l'activitat a nous rams.

4. El que disposa el número anterior no és aplicable als grans riscos, sense perjudici que el Ministeri d'Economia i Hisenda pugui exigir la comunicació no sistemàtica de la documentació contractual i tècnica utilitzada.

5. Aquest Ministeri pot suspendre la utilització dels models de pòlisses, bases tècniques i tarifes de primes quan no s'hagi justificat el compliment del que disposen els números precedents després que l'entitat sigui requerida per a això i fins que no s'acrediti el compliment esmentat. Així mateix, pot prohibir la seva utilització quan s'incompleixi el que disposen els números esmentats.

6. Tot contracte d'assegurança o qualsevol altre document pel qual s'acordi la cobertura del risc ha d'indicar la direcció de l'establiment assegurador i del seu domicili social.

Art. 61. *Requisits per a les modificacions.*—Quan es pretengui modificar algun dels requisits que preveuen els articles 59 i 60 s'ha de procedir d'acord amb el que estableixen els articles esmentats i les modificacions esmentades tenen efecte en les condicions fixades per a cada classe de risc en els números 1 i 2 de l'article 59 i 3 i 4 de l'article 60.

Art. 62. *Situacions irregulars.*—1. Les entitats a què es refereix l'article 58 han de presentar tota la documentació que els requereixi el Ministeri d'Economia i Hisenda, per comprovar la possible existència de situacions irregulars.

2. Si es comprova que una entitat no respecta la normativa aplicable, el Ministeri d'Economia i Hisenda l'ha de requerir perquè posi fi a aquesta situació irregular.

3. Si l'entitat persisteix en la seva situació irregular, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre en què estigui establerta amb la finalitat que adoptin les mesures apropiades, i igualment es pot adreçar a les autoritats competents del domicili social de l'entitat asseguradora quan aquesta operi a través d'una sucursal, delegació o agència.

4. Si malgrat el que estableixen els números precedents, l'entitat continua incomplint la normativa en vigor, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot adoptar les mesures adequades, amb la informació prèvia a les autoritats de control de l'Estat membre en què estigui establerta per prevenir noves irregularitats i impedir, en aquest cas, que l'entitat continuï fent aquestes operacions a Espanya. Quan es tracti de riscos diferents dels que defineix l'article 52, aquestes mesures comprenen la retirada de l'autorització administrativa.

5. El que disposen els apartats precedents d'aquest article és independent de l'aplicació de les normes reguladores de les mesures cautelars i de publicitat, infraccions i sancions, en el que hi sigui aplicable.

6. Si l'entitat que ha comès la infracció disposa d'un establiment o béns a Espanya, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot procedir a l'execució de les sancions previstes per a la dita infracció sobre l'establiment o els béns.

7. S'han de notificar a l'entitat corresponent les mesures adoptades, amb indicació dels recursos administratius i jurisdiccionals que preveu la legislació vigent.

Art. 63. *Comunicació de les mesures cautelars i de la revocació de l'autorització.*—1. Quan les autoritats de control d'una entitat de les esmentades a l'article 58 notifiquin al Ministeri d'Economia i Hisenda que han adoptat mesures cautelars amb relació a aquesta, el dit Ministeri ha de procedir a adoptar les mesures necessàries per salvaguardar els interessos dels assegurats.

2. Quan es comuniqui al Ministeri d'Economia i Hisenda la revocació de l'autorització administrativa, aquest ha d'adoptar totes les mesures adequades per evitar que l'establiment afectat continuï subscriuint contractes d'assegurances en règim de prestació de serveis en el territori espanyol.

Art. 64. *Provisions tècniques.*—Les entitats a què es refereix l'article 58 que cobreixin riscos situats a Espanya, diferents dels compresos a l'article 52, han de complir, quant al càlcul, inversió de les provisions tècniques i localització, així com el seu control, el que disposen aquesta Llei i les seves disposicions complementàries.

Art. 65. *Obligatorietat de participar en determinades agrupacions.*—Les entitats a què es refereix l'article 58 queden subjectes, en les mateixes condicions que les entitats establertes a Espanya, a l'afiliació i participació en qualsevol règim que tingui per objecte garantir l'efectivitat de les indemnitzacions.

Art. 66. *Recàrrecs i impostos indirectes.*—Als contractes d'assegurances subscrits en règim de prestació de serveis, que cobreixin riscos situats a Espanya, s'aplica el règim vigent en matèria d'imposició indirecta i de recàrrecs legalment establerts, en les mateixes condicions que als contractes subscrits amb asseguradors establerts a Espanya.

Art. 67. *Contravalor de l'ECU.*—L'equivalència en pesetes dels imports d'ecus que figurin en aquesta Llei s'ha de calcular en la forma que es determini per reglament.

CAPÍTOL XI

Coassegurança comunitària

Art. 68. *Operacions de coassegurança comunitària.*—Una operació d'assegurança té la qualificació de coassegurança comunitària als efectes d'aquesta Llei i les seves disposicions complementàries, si reuneix totes i cadascuna de les condicions següents:

1. Que doni lloc a la cobertura d'un o més riscos dels definits a l'article 52 d'aquesta Llei.

2. Que participin en la cobertura del risc diverses empreses d'assegurances, i que totes tinguin el domicili social en algun dels estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, i una sigui obridora de l'operació.

3. Que la coassegurança es faci mitjançant un únic contracte referent al mateix interès, risc i temps i amb repartiment de quotes determinades entre diverses entitats d'assegurances, sense que hi hagi solidaritat entre aquestes, de manera que cadascuna només està obligada al pagament de la indemnització en proporció a la quota respectiva.

4. Que cobreixi riscos situats a la Comunitat Econòmica Europea.

5. Que l'entitat obridora, estigui o no establerta a Espanya, es trobi habilitada per cobrir la totalitat del risc d'acord amb les disposicions que hi siguin aplicables.

6. Que almenys un dels coasseguradors participi en el contracte per mitjà del seu domicili social o d'un establiment situat en un estat membre de la Comunitat Econòmica Europea diferent de l'Estat de l'entitat obridora.

7. Que l'entitat obridora assumeixi plenament les funcions que li corresponen en la pràctica de la coassegurança, i determini, d'acord amb el prenedor i de conformitat amb el que disposen les lleis, la llei aplicable al contracte d'assegurança, les condicions d'aquesta i les de tarifació.

Art. 69. *Normes aplicables.*—Les entitats asseguradores que participin a Espanya en una operació de coassegurança comunitària en qualitat d'obridores, així com les seves activitats com a tals coasseguradores, es regeixen pel que disposa el capítol X pel que fa a grans riscos.

Dos. S'afegeixen a la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, les disposicions transitòries novena i desena i les disposicions addicionals quarta, cinquena, sisena, setena i vuitena.

«Disposició transitòria novena.—Fins al 31 de desembre de 1996 s'aplica a la definició de grans riscos que estableix l'article 52 el règim transitori següent:

1. Fins al 31 de desembre de 1992 cap risc situat a Espanya ha de quedar sotmès al règim dels grans riscos.

2. Des de l'1 de gener de 1993 al 31 de desembre de 1994 es consideren grans riscos els compresos al número u de l'article 52, apartats a) i b), i els compresos a l'apartat c), sempre que el prenedor superi almenys dos dels tres límits quantitius establerts al dit apartat, i les xifres corresponents a cadascun dels límits són 124 i 256 milions d'ecus i 5.000 empleats.

Durant el període que defineix aquest apartat no és aplicable el que disposa l'últim apartat del número 1 de l'article 52 i les xifres esmentades han de correspondre exclusivament als establiments del prenedor que estiguin situats a Espanya.

3. Des de l'1 de gener de 1995 fins al 31 de desembre de 1996 es consideren grans riscos els compresos al número 1 de l'article 52, apartats a) i b), i els compresos a l'apartat c), si bé els límits referents a aquest apartat es xifren en 12,4 i 24 milions d'ecus i 500 empleats.

El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, pot abreujar els terminis i reduir les quanties previstes en aquesta disposició transitòria ateses les circumstàncies econòmiques que es donin durant el període transitori.

Disposició transitòria desena.—1. Fins al 31 de desembre de 1996 la definició de grans riscos per a la coassegurança comunitària és, per a cada un dels períodes que a continuació s'assenyalen, la següent:

a) Fins al 31 de desembre de 1992, es consideren grans riscos els compresos al número u de l'article 52, sempre que el prenedor superi almenys dos dels tres límits que preveu l'apartat c) del dit article, i les xifres corresponents a cadascun són 124 i 256 milions d'ecus i 5.000 empleats.

b) Des de l'1 de gener de 1993 fins al 31 de desembre de 1994, els esmentats a l'apartat anterior amb la diferència que els inclosos als apartats a) i b) del número u de l'article 52 es consideren grans riscos en tot cas. Durant els períodes que defineixen aquest apartat i l'anterior no és aplicable el que disposa l'últim apartat del número u de l'article 52 i les xifres esmentades han de correspondre exclusivament als establiments del prenedor que estiguin situats a Espanya.

c) Des de l'1 de gener de 1995 fins al 31 de desembre de 1996 es consideren grans riscos els compresos en el número u de l'article 52, apartats a) i b); els límits referents a l'apartat c) es xifren en 12,4 i 24 milions d'ecus i 500 empleats, respectivament.

2. Durant els períodes que s'especifiquen a continuació, en les operacions de coassegurança comunitària s'ha de reservar al conjunt dels coasseguradors establerts a Espanya que intervinguin en l'operació unes quotes sobre els riscos coberts que estiguin localitzats en el territori esmentat no inferiors a les següents:

75 per 100 fins a 31 de desembre de 1989.
40 per 100 fins a 31 de desembre de 1990.
20 per 100 fins a 31 de desembre de 1991.

Disposició addicional quarta.—La moneda en què són exigibles els compromisos de l'assegurador es determina d'acord amb les normes següents:

Primera.—Quan les garanties d'un contracte s'expressin en una moneda determinada, els compromisos de

l'assegurador es consideren exigibles en aquesta moneda.

Segona.—Quan les garanties d'un contracte no s'expressin en una moneda determinada, els compromisos de l'assegurador es consideren exigibles en la moneda del país en què es localitzi el risc. Tanmateix, l'assegurador pot elegir la moneda en què s'expressa la prima, quan hi hagi circumstàncies que ho justifiquin.

Tercera.—L'assegurador pot considerar que la moneda en què els seus compromisos són exigibles sigui la que ha d'utilitzar segons la seva pròpia experiència o, si no n'hi ha, la moneda del país en què estigui establert:

Per als contractes que garanteixin els riscos classificats en els rams de vehicles ferroviaris, aeronaus, bucs de vaixells, mercaderies transportades, responsabilitat civil derivada de l'ús d'aeronaus i de vaixells i responsabilitat civil dels productes, i

Per als contractes que garanteixin els riscos classificats en els altres rams quan, segons el tipus de risc, s'hagin de realitzar les garanties en una altra moneda diferent de la que resultaria de l'aplicació de les normes precedents.

Quarta.—Quan s'hagi declarat un sinistre a l'assegurador i les prestacions siguin pagadores en una moneda diferent de la que resulti de l'aplicació de les normes anteriors, els compromisos de l'assegurador es consideren exigibles en aquesta moneda, en particular aquella en què la indemnització a pagar per l'assegurador ha estat fixada, o bé mitjançant una decisió judicial, o bé mitjançant un acord entre l'assegurador i l'assegurat.

Cinquena.—Quan la valoració ferma dels danys s'hagi realitzat en una moneda diferent de la resultant d'aplicar les normes anteriors l'assegurador pot considerar els seus compromisos exigibles en aquesta moneda.»

Disposició addicional cinquena.—Sense perjudici del que disposa l'article 7è, el Govern pot regular la concessió de l'autorització que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 6è i l'1 de l'article 12 a les organitzacions no incloses en l'àmbit d'aquell precepte, sempre que la seva actuació en assegurança privada estigui admesa per les directives comunitàries i en la mateixa mesura en què ho estigui.

Disposició addicional sisena.—El Govern pot modificar la definició dels grans riscos per mantenir-la adequada a la normativa comunitària vigent.

Disposició addicional setena.—Les entitats d'assegurances que operen en el ram de la defensa jurídica han d'optar per una de les modalitats de gestió següent:

1. Confiar la gestió dels sinistres del ram de no-defensa jurídica a una empresa jurídicament diferent, que s'ha d'esmentar en el contracte. Si aquesta empresa està vinculada a una altra que practiqui algun ram d'assegurança diferent del de vida, els membres del personal de la primera empresa que s'ocupin de la gestió de sinistres o de l'assessorament jurídic relatiu a la gestió esmentada no poden exercir simultàniament en la segona empresa la mateixa activitat o una de semblant. Tampoc no poden ser comuns els membres dels òrgans de direcció de les dues entitats.

2. Garantir en el contracte que cap membre del personal que s'ocupi de la gestió d'assessorament jurídic relatiu a la gestió esmentada exerceixi al mateix temps una activitat semblant en un altre ram si l'empresa opera en diversos o per a una altra entitat que operi en algun ram diferent del de vida i que tingui amb l'asseguradora de defensa jurídica vincles financers, comercials o administratius amb independència que estigui o no especialitzada en el dit ram.

3. Preveure en el contracte el dret que l'assegurat confii la defensa dels seus interessos a partir del moment en què tingui dret a reclamar la intervenció de l'assegurador, segons el que disposa la pòlissa, a un advocat de la seva elecció.

Disposició addicional vuitena.-1. Tota persona física o jurídica que pretengui adquirir directament o indirectament una participació en una societat anònima o cooperativa espanyola d'assegurances privades que, per si mateixa o unida a la que pugui tenir amb anterioritat, impliqui la titularitat o el control del 15 per 100 o més del capital social d'aquella necessita l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances, que ha de justificar la seva decisió en els mateixos termes i terminis que els establerts per a l'autorització de noves entitats asseguradores.

2. Quan es produeixi el supòsit que preveu el número anterior sense l'autorització necessària, l'adquirent no pot exercir els drets polítics derivats de la seva participació, i sobre l'entitat afectada es poden adoptar les mesures cautelars que preveu l'article 42 d'aquesta Llei.

3. Si, no obstant el que disposa el número anterior, els subjectes afectats fan ús dels seus drets polítics, els acords adoptats per la seva participació poden ser impugnats d'acord amb el que s'estableix per a la impugnació dels acords socials en la normativa reguladora de les societats anònimes, i la Direcció General d'Assegurances està legitimada per promoure aquesta impugnació.

4. Sense perjudici del que disposen els números anteriors, les entitats asseguradores el capital social de les quals resulti afectat en la seva composició per les alteracions a què fa referència el número 1 han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances les adquisicions de participacions tan aviat com en tinguin coneixement.

5. El que estableix aquesta disposició addicional s'entén sense perjudici del que preveu la disposició addicional primera, vuitè, de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Article tercer

Es modifiquen els articles 10, paràgraf primer, paràgraf primer del 28 i 44, paràgraf segon del 48 i causa 3a del 52 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, i s'hi afegeix el títol IV, regulador de les normes de dret internacional privat.

U. S'afegeix al paràgraf primer de l'article 10 l'incís següent:

«Art. 10, paràgraf primer «in fine»:

Queda exonerat d'aquest deure si l'assegurador no el sotmet a un qüestionari o quan, fins i tot si el sotmet al qüestionari, es tracta de circumstàncies que puguin influir en la valoració del risc i que no hi estiguin compreses.»

Dos. El paràgraf primer de l'article 28 es redacta:

«Article 28, paràgraf primer:

No obstant el que disposa l'article vint-i-sis, les parts, de comú acord, poden fixar en la pòlissa o després de la subscripció del contracte el valor de l'interès assegurat que s'ha de tenir en compte per al càlcul de la indemnització.»

Tres. L'article 44 adopta la redacció següent:

«Art. 44. L'assegurador no cobreix els danys per fets derivats de conflictes armats, hi hagi precedit o no una declaració oficial de guerra, ni els derivats de riscos extraordinaris, llevat que hi hagi pacte en contra.

No és aplicable al contracte d'assegurances contra danys per grans riscos, tal com es delimiten a la Llei d'ordenació de l'assegurança privada, el mandat que conté l'article segon d'aquesta Llei.»

Quatre. El paràgraf segon de l'article 48 queda redactat de la manera següent:

«Art. 48, paràgraf segon:

L'assegurador no està obligat a indemnitzar els danys provocats per l'incendi quan aquest s'origini per dol o culpa greu de l'assegurat.»

Cinc. La causa 3a de l'article 52 queda redactada de la manera següent:

«Art. 52, causa 3a:

Quan la sostracció es produeixi en ocasió de sinistres derivats de riscos extraordinaris.»

Sis. S'afegeix un nou títol amb el contingut següent:

«TÍTOL IV

Normes de dret internacional privat

Art. 107. 1. La llei espanyola sobre el contracte d'assegurança és aplicable al d'assegurança contra danys, en els casos següents:

a) Quan es refereixi a riscos que estiguin situats en territori espanyol i el prenedor de l'assegurança hi tingui la residència habitual, si es tracta d'una persona física, o el seu domicili social o seu de direcció efectiva de negocis, si es tracta d'una persona jurídica.

b) Quan el contracte es conclouï en compliment d'una obligació d'assegurar-se imposada per la llei espanyola.

2. Fora dels casos que preveu el número anterior, regeixen les normes següents per determinar la llei aplicable al contracte d'assegurança contra danys:

a) Quan es refereixi a riscos que estiguin situats en territori espanyol i el prenedor de l'assegurança no hi tingui la residència habitual, domicili social o seu de direcció efectiva de negocis, les parts poden elegir entre l'aplicació de la llei espanyola o la llei de l'estat en què el prenedor de l'assegurança tingui la residència, el domicili social o la direcció efectiva.

b) Quan el prenedor de l'assegurança sigui un empresari o un professional i el contracte cobreixi riscos relatius a les seves activitats realitzades en diferents estats de la Comunitat Econòmica Europea, les parts poden elegir entre la llei de qualsevol dels estats en què els riscos estiguin situats o la d'aquell en què el prenedor tingui la residència, el domicili social o la direcció efectiva de negocis.

c) Quan la garantia dels riscos que estiguin situats en territori espanyol es limiti als sinistres que puguin ocórrer en un estat membre diferent d'Espanya, les parts poden elegir la llei d'aquest estat.

3. Als efectes del que preveuen els números precedents, la situació territorial dels riscos es determina de conformitat amb el que preveu la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada.

4. L'elecció per les parts de llei aplicable, quan sigui possible, s'ha d'expressar en el contracte o s'ha de desprendre clarament del seu contingut. Si falta l'elecció, el contracte es regeix per la llei de l'estat d'entre els previstos en aquest número amb el qual tingui una relació més estreta. Tanmateix, si una part del contracte és separable de la resta i presenta una relació més estreta amb algun altre estat dels previstos en aquest número, excepcionalment, es pot aplicar a aquesta part del contracte la llei d'aquest estat. Es presumeix que hi ha una relació més estreta amb l'estat membre en què se situï el risc.

5. El que disposen els números precedents s'entén sense perjudici de les disposicions d'ordre públic que contingui la llei espanyola, sigui quina sigui la llei aplicable al contracte d'assegurança de danys. Tanmateix, si el contracte cobreix riscos situats en diversos estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, es considera que hi ha diversos contractes als efectes del que preveu aquest número, i que cadascun correspon únicament a un estat.

Art. 108. El que disposa l'article precedent és aplicable a les assegurances de persones diferents de l'assegurança sobre la vida.

Art. 109. En el que no preveu l'article 107 s'apliquen al contracte d'assegurança les normes generals de dret internacional privat en matèria d'obligacions contractuals.»

Article quart

S'aprova l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances. Aquest Estatut és el següent:

«CAPÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 1r *Naturalesa jurídica del Consorci de Compensació d'Assegurances.*-1. El Consorci de Compensació d'Assegurances es constitueix com a entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins, dotat d'un patrimoni diferent del de l'Estat, que ha d'ajustar la seva activitat a l'ordenament jurídic privat.

2. El Consorci de Compensació d'Assegurances està adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda.

Art. 2n Règim jurídic.-1. El Consorci de Compensació d'Assegurances es regeix per les disposicions que conté aquest Estatut legal i, en el que no s'hi oposi, per les que dedica expressament la Llei general pressupostària a les societats estatals regulades en el seu article 6è, 1, b).

2. Queda sotmès, en l'exercici de la seva activitat asseguradora i, a falta de regles especials que conté aquesta Llei, al que disposen la Llei d'ordenació de l'assegurança privada i la Llei de contracte d'assegurança.

3. En cap cas hi són aplicables la Llei d'entitats estatals autònomes ni la Llei de contractes de l'Estat.

Art. 3r. *Objecte.*-1. El Consorci de Compensació d'Assegurances, com a organisme inspirat en el principi de compensació, té per objecte cobrir, en els termes fixats en aquest Estatut legal, els riscos extraordinaris sobre les persones i els béns, els riscos nuclears, els riscos agrícoles, pecuaris i forestals, els riscos de responsabilitat civil dels conductors de vehicles de motor, els riscos de l'assegurança obligatòria de viatgers i el risc de responsabilitat civil del caçador.

2. Com a entitat de dret públic, competeix al Consorci de Compensació d'Assegurances la gestió i recaptació del recàrrec destinat a contribuir al finançament de la comissió liquidadora d'entitats asseguradores. Així mateix, li corresponen en l'assegurança de crèdit a l'exportació per compte de l'Estat les funcions que li atribueixi la legislació reguladora d'aquesta assegurança.

3. El Consorci de Compensació d'Assegurances pot cedir o retrocedir en reassegurança part dels riscos que assumeixi en virtut del que disposa aquest Estatut legal a entitats espanyoles o estrangeres que estiguin autoritzades per dur a terme operacions d'aquesta naturalesa. Així mateix, pot acceptar la reassegurança en els casos que preveu aquest Estatut.

CAPÍTOL II

Organització

Art. 4t *Òrgans de govern i administració.*-1. El Consorci de Compensació d'Assegurances el regeix i administra un consell d'administració compost pel president del Consorci de Compensació d'Assegurances i un màxim de dotze vocals.

2. La presidència del Consorci de Compensació d'Assegurances l'assumeix el director general d'assegurances.

3. El nomenament i cessament dels vocals els du a terme el ministre d'Economia i Hisenda.

Art. 5è *Atribucions.*-1. Són atribucions del Consell d'Administració:

a) Aprovar l'Estatut orgànic del Consorci de Compensació d'Assegurances i les seves modificacions.

b) Elaborar el programa d'actuació, inversions i finançament i el pressupost d'explotació i capital, en els termes dels articles 87 a 91 de la Llei general pressupostària.

c) Aprovar els comptes anuals del Consorci de Compensació d'Assegurances.

d) Proposar a la Direcció General d'Assegurances l'aprovació de la comissió de cobrament que s'hagi d'abonar per la recaptació dels recàrrecs per compte del Consorci de Compensació d'Assegurances dins els límits que estableix aquest Estatut legal.

e) Proposar totes les mesures, plans i programes que siguin convenients per a un millor desenvolupament de l'activitat del Consorci. I, en general, decidir sobre totes les qüestions que el president sotmeti a la seva consideració.

f) Contraure crèdit i emetre deute en els termes d'aquesta Llei i altres disposicions aplicables a les entitats de dret públic.

g) Aprovar les notes tècniques i tarifes que hagi d'utilitzar el Consorci.

2. Competeixen a la presidència les funcions del Consorci de Compensació d'Assegurances que no atribueix expressament al Consell d'Administració l'apartat precedent.

El president pot atorgar poders per a l'exercici de les atribucions que li competeixen, per aconseguir més eficàcia de l'organisme.

3. En el que no estigui disposat en aquest Estatut legal i en les normes que hi siguin aplicables, l'Estatut orgànic, aprovat pel Consell d'Administració, ha de determinar l'estructura del Consorci i el seu règim de funcionament intern.

CAPÍTOL III

Funcions

SECCIÓ 1a FUNCIONS PRIVADES EN L'ÀMBIT ASSEGUADOR

Art. 6è *En relació amb els riscos extraordinaris sobre les persones i els béns.*-1. El Consorci de Compensació d'Assegurances en matèria de riscos extraordinaris té per objecte indemnitzar, en la forma que estableix aquest Estatut legal, en règim de compensació, les pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris que hagin tingut lloc a Espanya i que afectin riscos que hi estiguin situats.

A aquests efectes són pèrdues els danys directes en les persones i els béns. En els termes que es determinin per reglament, s'entén per esdeveniments extraordinaris:

a) Els fenòmens de la naturalesa següents: terratrèmols i sismes submarins, les inundacions extraordinàries, les erupcions volcàniques, la tempesta ciclònica atípica i les caigudes de cossos siderals i aeròlits.

b) Els ocasionats violentament com a conseqüència de terrorisme, rebel·lió, sedició, moti i tumult popular.

c) Fets o actuacions de les Forces Armades o de les forces i cossos de seguretat en temps de pau.

A efectes exclusivament de la cobertura del Consorci s'entén per riscos situats a Espanya els que afectin:

a) Els vehicles amb matrícula espanyola.

b) Els béns immobles situats en el territori nacional.

c) Els béns mobles que es trobin en un immoble situat a Espanya, tant si estan coberts per la mateixa pòlissa d'assegurança com si no ho estan, a excepció dels que es trobin en trànsit comercial.

d) En els altres casos, quan el prenedor de l'assegurança tingui la residència habitual a Espanya.

2. No són indemnitzables pel Consorci de Compensació d'Assegurances els danys o sinistres següents:

a) Els que no donin lloc a indemnització segons la Llei de contracte d'assegurança.

b) Els ocasionats en persones o béns assegurats per un contracte d'assegurança diferent d'aquells en què és obligatori el recàrrec a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

c) Els deguts a un vici o defecte propi de la cosa assegurada.

d) Els produïts per conflictes armats, encara que no hi hagi precedit la declaració oficial de guerra.

e) Els que per la seva magnitud i gravetat siguin qualificats pel Govern de la Nació de «catàstrofe o calamitat nacional».

f) Els derivats de l'energia nuclear.

g) Els deguts a la mera acció del temps o els agents atmosfèrics diferents dels fenòmens de la naturalesa assenyalats al número 1 d'aquest article.

h) Els causats per actuacions produïdes en el curs de reunions i manifestacions portades a terme d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 9/1983, de 15 de juliol, així com durant el transcurs de vagues legals, llevat que aquestes actuacions es puguin qualificar d'esdeveniments extraordinaris de conformitat amb el número 1 d'aquest article.

i) Els indirectes o les pèrdues de qualsevol classe derivades de danys directes o indirectes.

Art. 7è Rams d'assegurança amb recàrrec obligatori a favor del Consorci per a l'exercici de les seves funcions en esdeveniments extraordinaris.—Per al compliment per part del Consorci de Compensació d'Assegurances de les seves funcions en matèria de compensació de pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris esdevinguts a Espanya és obligatori el recàrrec en el seu favor en els contractes d'assegurança que emparin persones o béns situats a Espanya dels rams següents: accidents, vehicles terrestres, vehicles ferroviaris, incendis i esdeveniments de la naturalesa i altres danys en els béns, així com modalitats combinades d'aquests o quan es contractin de manera complementària.

Es consideren incloses, en tot cas, les pòlisses que cobreixin el risc d'accidents emparats en un pla de pensions formulat de conformitat amb la Llei de plans i fons de pensions.

En queden excloses, en tot cas, les diferents modalitats d'assegurances agràries combinades, així com les pòlisses de tot risc de construcció i muntatge, i pòlisses de rams d'assegurances diferents dels enumerats al paràgraf primer.

Art. 8è Drets i obligacions del Consorci en l'assegurança de riscos extraordinaris.—1. El Consorci està obligat a satisfer les indemnitzacions derivades de sinistres produïts per esdeveniments extraordinaris als assegurats que, havent satisfet els corresponents recàrrecs a favor d'aquell, es trobin en alguna de les situacions següents:

a) Que el risc extraordinari cobert pel Consorci de Compensació d'Assegurances no estigui emparat per una pòlissa d'assegurança.

b) Que, tot i estar emparat per una pòlissa d'assegurança, les obligacions de l'entitat asseguradora no es puguin complir perquè ha estat declarada en fallida, suspensió de pagaments o perquè es troba en una situació d'insolvència i està subjecta a un procediment de liquidació intervenguda o aquesta ha estat assumida per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.

2. L'obligació del Consorci de Compensació d'Assegurances és emparar necessàriament i exclusivament les

mateixes persones o béns i per les mateixes sumes assegurades que s'hagin establert en les pòlisses d'assegurança, sense perjudici del que s'estableixi per reglament en relació amb els danys a vehicles de motor i amb els pactes d'inclusió facultativa en les pòlisses.

3. En totes les pòlisses incloses a l'article anterior ha de figurar una clàusula de cobertura pel Consorci de Compensació d'Assegurances dels riscos extraordinaris, en què s'ha de fer referència expressa a la facultat per al prenedor de l'assegurança de cobrir aquests riscos amb asseguradors que reuneixin les condicions que exigeix la legislació vigent. Aquesta clàusula l'ha d'aprovar la Direcció General d'Assegurances, a proposta del Consorci de Compensació d'Assegurances, i s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

4. Per als casos i en les condicions que es determinin, es pot establir per reglament un període de carència.

5. En les assegurances contra danys el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Consorci de Compensació d'Assegurances, pot fixar una franquícia a càrrec de l'assegurat per als supòsits en què el Consorci tingui l'obligació d'indemnitzar.

6. El Consorci de Compensació d'Assegurances, una vegada indemnitzades les víctimes o els seus beneficiaris, pot repetir contra l'entitat asseguradora recobrant la part proporcional del que s'ha pagat en la quantia que excedeixi la corresponent al recàrrec efectivament cobrat en el seu favor, quan aquest hagi estat indegudament aplicat per defecte per la dita entitat.

Art. 9è En relació amb l'assegurança de riscos nuclears.—1. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'assumir la cobertura del risc de la responsabilitat civil derivada d'accident nuclear ocorregut a Espanya de la manera següent:

a) En cas que el conjunt de les entitats asseguradores no assoleixi el límit mínim de la responsabilitat civil que preveu la Llei 25/1964, de 29 d'abril, reguladora de l'energia nuclear, el Consorci ha de participar en la cobertura assumint la diferència fins al límit indicat.

b) Ha d'actuar com a reassegurador en la forma i quantia que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per accident nuclear el definit com a tal a l'article 2.17 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, reguladora de l'energia nuclear.

Art. 10. En relació amb l'assegurança agrària combinada.—1. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'assumir la cobertura del risc en l'assegurança agrària combinada, en la forma i quantia que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda, en els supòsits següents:

a) En cas que el conjunt de les entitats asseguradores no assoleixi la totalitat de la cobertura que preveu la Llei d'assegurança agrària combinada.

b) Actuant com a reassegurador.

2. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'assumir la cobertura del risc d'incendis forestals en els termes de la seva legislació específica.

3. En tot cas correspon al Consorci l'exercici del control dels peritatges dels sinistres.

Art. 11. En relació amb l'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria, derivada de l'ús i circulació de vehicles de motor.—1. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'assumir, exclusivament dins els límits indemnitzatoris que fixi l'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria derivada de l'ús i circulació de vehicles de motor, les funcions següents:

a) La contractació de cobertura de les obligacions derivades de la responsabilitat civil de l'Estat i dels seus organismes autònoms per raó de la circulació dels seus

vehicles de motor. Respecte de les comunitats autònomes, de les corporacions locals i entitats de dret públic dependents de les unes o les altres o de l'Estat, el Consorci ha de contractar la cobertura quan aquestes manifestin que no tenen concertada una assegurança amb una altra entitat asseguradora.

b) La contractació de la cobertura dels riscos no acceptats per les entitats asseguradores.

c) El pagament de les obligacions d'aquestes entitats quan hagin estat declarades en fallida, suspensió de pagaments o quan, si es troben en una situació d'insolvència, estiguin subjectes a un procediment de liquidació intervinguda o aquesta hagi estat assumida per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.

2. No obstant el que disposa el número anterior, el Consorci de Compensació d'Assegurances pot assumir la cobertura de la responsabilitat civil derivada de l'ús i circulació de vehicles de motor, superant els límits de l'assegurança obligatòria, respecte dels vehicles assegurats descrits a l'apartat a) del número 1 precedent.

3. També corresponen al Consorci de Compensació d'Assegurances les funcions que li encomana l'article 8è de la Llei sobre ús i circulació de vehicles de motor en les condicions que preveu la dita Llei i fins als límits de l'assegurament obligatori.

Art.12. En relació amb l'assegurança obligatòria de viatgers.—El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'assumir, exclusivament dins els límits indemnitzatoris que fixi l'assegurança obligatòria de viatgers, les funcions següents:

a) La contractació de la cobertura dels riscos no acceptats per les entitats asseguradores.

b) El pagament de les obligacions d'aquestes entitats quan hagin estat declarades en fallida, suspensió de pagaments o quan, si es troben en una situació d'insolvència, estiguin subjectes a un procediment de liquidació intervinguda o aquesta hagi estat assumida per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.

c) La indemnització dels danys corporals que s'ocasionin als viatgers amb motiu del transport objecte de l'assegurança quan el transportista, incomplint el mandat legal, no tingui subscrita l'oportuna pòlissa d'assegurança obligatòria de viatgers, llevat dels danys produïts a les persones que ocupaven el mitjà de transport i el Consorci provi que coneixien aquesta circumstància.

Art. 13. En relació amb l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil del caçador.—1. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'assumir, exclusivament dins els límits indemnitzatoris que fixi l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil del caçador, les funcions següents:

a) La contractació de la cobertura dels riscos no acceptats per les entitats asseguradores.

b) El pagament de les obligacions d'aquestes entitats quan hagin estat declarades en fallida, suspensió de pagaments o quan, si es troben en una situació d'insolvència, estiguin subjectes a un procediment de liquidació intervinguda o aquesta hagi estat assumida per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.

2. A més, i també dins els límits de l'assegurament obligatori, ha d'exercir les funcions següents:

a) Indemnitzar les víctimes o els seus beneficiaris d'accidents corporals ocorreguts a Espanya en ocasió de l'exercici de la caça amb armes, quan el causant del dany no estigui assegurat o quan sigui desconegut. En els supòsits d'existència d'una partida de caça, la responsabilitat subsidiària del Consorci neix exclusivament pels membres de la partida de caça que no estiguin emparats per una assegurança obligatòria.

b) Indemnitzar els danys corporals produïts per una arma de caça quan no es pugui fer efectiva la prestació econòmica pels mitjans que reguli la legislació sobre l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil del caçador.

SECCIÓ 2a FUNCIONS PÚBLIQUES

Art. 14. En relació amb l'assegurança de crèdit a l'exportació.—El Govern ha de determinar les funcions que, si s'escau, corresponguin al Consorci de Compensació d'Assegurances en l'assegurança de crèdit a l'exportació per compte de l'Estat.

Art. 15. En relació amb la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores. Competeix al Consorci de Compensació d'Assegurances la gestió i recaptació del recàrrec del 5 per 1.000 sobre les primes recaptades per les entitats asseguradores en tots els rams, llevat del de vida, destinat a efectuar subvencions a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores amb la finalitat que aquesta pugui complir les funcions que li encomana la legislació vigent i cobrir les despeses necessàries per al seu funcionament.

Aquestes subvencions les atorga el Consorci amb càrrec a l'import íntegre cobrat del recàrrec del 5 per 1.000, sense estar limitat per exercicis econòmics, en la quantitat necessària per finançar la totalitat del pressupost anual de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i en la mesura que aquest no pugui ser atès amb recursos propis. A més pot atorgar a la Comissió Liquidadora subvencions a càrrec de la recaptació efectiva de l'avantdit recàrrec en l'exercici en què s'atorguen, i en aquest últim cas té com a límit l'import de la recaptació anual del recàrrec en l'últim exercici finalitzat.

La Direcció General d'Assegurances ha d'establir el procediment per a la realització de les subvencions destinades al compliment dels fins de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.

No es poden abonar interessos a favor de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores com a conseqüència del desfasament temporal que hi pugui haver entre el cobrament dels recàrrecs per part del Consorci i les subvencions que hagi d'efectuar aquest a favor d'aquella.

Art. 16. Altres funcions públiques.—Corresponen a més al Consorci de Compensació d'Assegurances les funcions següents:

1. Proposar o comunicar, si s'escau, a la Direcció General d'Assegurances les tarifes de caràcter general de les primes i recàrrecs que ha de percebre el Consorci com a contrapartida a les funcions indemnitzatòries atribuïdes a aquest.

La proposta de tarifes ha de respondre al principi de suficiència fonamentat en les regles de la tècnica asseguradora, sense perjudici del principi de solidaritat que ha d'animar les operacions realitzades pel Consorci.

2. Sol·licitar la informació que es determini per reglament a què estan obligades les entitats asseguradores que emetin pòlisses d'assegurança en els rams assenyalats a l'article 7è respecte de les pòlisses esmentades.

Particularment, les entitats asseguradores amb domicili a la Comunitat Econòmica Europea que, tot i no ser residents en el territori espanyol ni operar-hi per mitjà d'un establiment, emetin pòlisses de les que s'esmenten a l'apartat precedent, estan obligades a designar una persona, física o jurídica, amb domicili a Espanya, perquè els representi davant el Consorci de Compensació d'Assegurances en relació amb les obligacions assenyalades als articles 7è i 8è.

3. Qualssevol altres funcions públiques que li atribueixin les disposicions legals vigents.

CAPÍTOL IV

Règim de funcionament

Art. 17. *Recaptació de primes i recàrrecs en període voluntari.*—1. Tots els recàrrecs i primes del Consorci de Compensació d'Assegurances, excepte en el supòsit de concertar directament les assegurances, els han de recaptar les entitats asseguradores juntament amb les seves primes o, en cas de fraccionament d'aquestes, amb el primer pagament fraccionat que es faci.

2. Les entitats asseguradores estan obligades, en el moment de presentar al Consorci la declaració dels recàrrecs i primes recaptats per compte d'aquest, a practicar una liquidació i ingressar-ne l'import amb la periodicitat i amb subjecció a les regles que es determinin per reglament.

3. Les liquidacions que faci la Direcció General d'Assegurances derivades d'actes d'una inspecció que no tinguin assenyalat un termini d'ingrés per les seves normes específiques s'han d'ingressar dins els quinze dies següents a aquell en què va tenir lloc la notificació de la liquidació a l'entitat asseguradora.

4. L'exercici de la gestió recaptadora per compte del Consorci de Compensació d'Assegurances, complint el que disposa aquest precepte, comporta el dret a percebre una comissió de cobrament que ha de fixar la Direcció General d'Assegurances a proposta del Consorci i amb l'audiència prèvia de les entitats asseguradores més representatives, i del Consell General dels Col·legis d'Agents i Corredors d'Assegurances, sense que pugui excedir el 10 per 100 dels imports bruts recaptats.

Art 18. *Recaptació de primes i recàrrecs en període de constrenyiment.*—1. L'incompliment d'ingressar al Consorci el que hagi percebut l'entitat d'assegurances en el termini legalment establert comporta, sense perjudici de les responsabilitats administratives i, si s'escau, penals en què hagi pogut incórrer, l'obligació de satisfer durant el període de demora l'interès legal.

2. Tenen el caràcter d'ingressos de dret públic les primes i els recàrrecs que s'han de satisfer a les entitats asseguradores en favor del Consorci de Compensació d'Assegurances en les seves funcions de compensació i fons de garantia. Aquests ingressos són exigibles per la via administrativa de constrenyiment, quan aquelles no els hagin ingressat en el termini que fixa l'article anterior. A aquest efecte, és un títol executiu el certificat de descobert expedit pel director general d'Assegurances a proposta del Consorci.

Art. 19. *Assistència jurídica i servei d'inspecció.*—1. La representació i defensa del Consorci de Compensació d'Assegurances davant els jutjats i tribunals correspon als advocats de l'Estat i altres lletrats integrats en els serveis jurídics de l'Estat, sense perjudici que, per a casos determinats i d'acord amb el que es disposi per reglament, pugui ser encomanada a un advocat col·legiat especialment designat a aquest efecte.

El Consorci de Compensació d'Assegurances pot demanar l'assessorament en dret al Servei Jurídic de l'Estat.

2. La Direcció General d'Assegurances, a través de la Inspecció d'Assegurances i de conformitat amb els plans d'inspecció aprovats a proposta del Consorci, ha d'inspeccionar les empreses, siguin entitats jurídiques o persones físiques, que recaptin recàrrecs i primes per compte del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Art. 20. *Peculiaritats de la tramitació de sinistres.*—La tramitació dels sinistres en què el Consorci tingui la condició d'assegurador o reassegurador, amb la vinculació al dictamen dels perits a què es refereix l'article 38, paràgraf setè, de la Llei de contracte d'assegurança quant a les qüestions de fet que s'hi consignen, s'ha d'ajustar a la dita Llei de contracte d'assegurança.

No obstant això, hi són aplicables les regles especials següents:

1. En la tramitació dels sinistres en l'assegurança de responsabilitat civil derivada de l'energia nuclear és preceptiu l'informe tècnic del Consell de Seguretat Nuclear sobre l'accident, les seves causes, extensió i efectes.

2. Perquè sigui admissible la demanda executiva a què es refereix la Llei sobre ús i circulació de vehicles de motor s'ha d'acreditar fefaentment que el Consorci va ser requerit judicialment o extrajudicialment de pagament, i que des d'aquest requeriment va transcórrer un termini de tres mesos sense haver estat atès.

3. En l'assegurança obligatòria de viatgers i en l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil del caçador s'ha d'adjuntar a la reclamació la prova acreditativa que és procedent la cobertura del Consorci, així com l'informe mèdic sobre les lesions produïdes i les seves causes i, si s'escau, de l'alta o defunció.

4. En la tramitació dels sinistres en l'assegurança d'incendis forestals en què el Consorci de Compensació d'Assegurances tingui la funció d'assegurador s'ha d'adjuntar a la reclamació un certificat de l'autoritat competent sobre les causes del sinistre i l'extensió aproximada de l'àrea afectada per l'incendi. A més, si la reclamació és per despeses d'extinció d'incendis també s'hi ha d'adjuntar l'informe de les autoritats que les hagin ordenat o que hagin dirigit l'extinció en què les justifiquin, i si la reclamació és per lesions en les persones s'hi ha d'adjuntar un informe mèdic sobre aquestes lesions i les seves causes, així com de l'alta o defunció, si s'escau.

Art. 21. *Exercici d'accions judicials contra el Consorci de Compensació d'Assegurances.*—Sense perjudici del que estableix l'article 20 d'aquest Estatut, per a l'exercici d'accions civils contra el Consorci no és necessària la reclamació prèvia en via administrativa ni hi són aplicables les normes que contenen els articles 39 a 45 de la Llei general pressupostària.

CAPÍTOL V

Règim de personal i economicofinancer

SECCIÓ 1a RÈGIM DE PERSONAL

Art. 22. *Personal del Consorci de Compensació d'Assegurances.*—El personal al servei del Consorci de Compensació d'Assegurances es regeix pel que estableixen l'Estatut dels treballadors i altres disposicions reguladores de la relació laboral.

SECCIÓ 2a RÈGIM PATRIMONIAL

Art. 23. *Recursos econòmics.*—1. Per al compliment dels seus fins el Consorci de Compensació d'Assegurances disposa dels recursos econòmics següents:

a) Les primes i els recàrrecs sobre primes o capitals assegurats que es percebin per a la cobertura, sigui quina sigui la forma que aquesta adopti, dels riscos de tot tipus assumits pel Consorci.

b) Les subvencions estatals necessàries per a la constitució de les provisions tècniques que es realitzin per imperatiu legal o reglamentari amb norma d'aplicació directa al Consorci i en casos de cobertura de riscos en què hi hagi insuficiència de primes, quotes o recàrrecs.

c) Les quantitats que recuperi en l'exercici del dret de repetició i els interessos de demora que li corresponguin de conformitat amb l'ordenament jurídic.

d) Els productes i rendes del seu patrimoni.

e) Els procedents dels crèdits, préstecs i altres operacions financeres que pugui concertar.

f) Qualsevol altre ingrés que li correspongui de conformitat amb la legislació vigent.

2. Les tarifes de primes i recàrrecs que hagi de percebre el Consorci amb caràcter general les ha d'aprovar la Direcció General d'Assegurances a proposta d'aquest i s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Art. 24. Patrimoni i provisió tècnica per a sinistres excepcionals.—1. Constitueix el patrimoni del Consorci de Compensació d'Assegurances la totalitat dels béns, drets, obligacions i participacions accionàries que li atribueixen aquest Estatut legal i altres disposicions que hi són aplicables, així com els que d'ara endavant adquireixi o li siguin incorporats. Així mateix integren el seu patrimoni les aportacions que faci l'Estat a l'efecte de mantenir l'equilibri tecnicofinancer adequat per cada ram d'assegurament, així com el marge de solvència que exigeix al Consorci l'ordenament jurídic en matèria d'assegurances.

No obstant això, en les assegurances agràries combinades, el Consorci ha de portar les operacions que realitzi amb absoluta separació comptable respecte de la resta de les operacions que realitzi i constituir un patrimoni afecte exclusivament a aquestes operacions d'assegurances agràries combinades, que ha d'estar jurídicament separat dels altres elements patrimonials de l'entitat i en el qual així mateix s'integren les aportacions que faci l'Estat a l'efecte de mantenir l'equilibri tecnicofinancer adequat en aquest. El patrimoni ha de respondre només d'aquestes operacions d'assegurament, i aquestes últimes tampoc no poden recaure sobre el restant patrimoni de l'entitat.

S'exclouen del patrimoni del Consorci els recursos corresponents als riscos coberts per l'assegurança de crèdit a l'exportació per compte de l'Estat, que estan dotats de plena independència financera, patrimonial i comptable.

2. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha de constituir una provisió tècnica, de caràcter acumulatiu, destinada a compensar sinistres de caràcter i quantia excepcionals, que s'ha de dotar de conformitat amb els criteris tècnics que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.

Art. 25. Règim de pressupost, comptabilitat i de control.—1. El programa d'actuació, inversions i finançament i els pressupostos d'explotació i capital s'ha d'ajustar al que disposen els articles 87 a 91 de la Llei general pressupostària. En tot cas en la liquidació del pressupost els excedents que es puguin produir s'han d'incorporar al patrimoni de la societat.

2. S'ha d'ajustar en la seva comptabilitat i s'ha de subjectar al control econòmic i financer i al d'eficàcia que per a les entitats d'assegurances estableix la legislació aplicable a aquestes entitats i a les normes que la Llei general pressupostària dedica en aquest àmbit a les societats estatals.

Art. 26. Règim de contractació i accés al crèdit.—1. La contractació del Consorci de Compensació d'Assegurances s'ha de portar a efecte mitjançant les normes de dret privat, civil, mercantil o laboral.

2. El Consorci de Compensació d'Assegurances pot realitzar tot tipus d'operacions financeres i, en particular, concertar operacions actives i passives de crèdit i préstec sigui quina sigui la manera com s'instrumentin, fins i tot mitjançant l'emissió d'obligacions, bons, pagarés o altres valors anàlegs.

Aquestes operacions financeres del Consorci de Compensació d'Assegurances tenen les característiques següents:

a) Correspon al Consell d'Administració contraure crèdit i emetre deute, concertant-ne o fixant-ne el termini, tipus d'interès i altres característiques, així com establir la representació total o parcial del deute emès en obligacions, bons, pagarés o altres títols valor o documents que formalment el reconeixin o, quan ho permetin les disposicions vigents, en anotacions en compte.

b) En el seu endeutament, el Consorci s'ha de subjectar als límits que per a cada exercici estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat, i aquest límit té el caràcter de net i és efectiu en finalitzar l'exercici.

c) El deute instrumentat en valors cotitzables en borsa és admès d'ofici a la negociació a les borses de valors.

d) Les obligacions patrimonials del Consorci tenen la garantia de l'Estat en els mateixos termes que les de la Hisenda pública.

3. El Govern, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, pot autoritzar l'obertura de comptes de crèdit en el Banc d'Espanya amb la finalitat d'atendre les necessitats transitòries de finançament derivades de la seva activitat. No obstant això, en l'àmbit de les assegurances agràries combinades s'ha de determinar per reglament el procediment per atendre aquesta finalitat, mitjançant l'obertura d'un crèdit esmentada abans.

Article cinquè

Els articles que a continuació es detallen de la Llei reguladora de la producció d'assegurances privades, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1347/1985, d'1 d'agost, modificat pel Reial decret legislatiu 1300/1986, de 28 de juny, d'adaptació a les directives de la Comunitat Econòmica Europea, queden redactats de la manera següent:

U. L'article 3r («Conceptes generals»), a l'apartat dos, adopta una nova redacció i s'hi afegeix un apartat tres:

«Art. 3r Dos:

Es poden constituir societats mercantils l'objecte social exclusiu de les quals sigui la mediació d'assegurances privades com a agència o corredoria d'assegurances o de reassurances, expressions que s'han d'incloure en la respectiva raó social; quan la societat sigui per accions, aquestes han de ser nominatives. Els gerents o directors d'aquestes empreses han d'estar en possessió del títol d'agent i corredor d'assegurances».

Poden ser socis d'aquestes societats els agents o corredors i les societats d'agència o corredoria, respectivament, així com les persones físiques o jurídiques que, tot i no tenir la condició de mediador d'assegurances privades, que no hagin incorregut en cap incompatibilitat i, a més, quan es tracti de persones jurídiques, donin a conèixer aquesta circumstància.

S'ha de determinar per reglament la manera de donar a conèixer la participació de persones jurídiques en societats d'agència o de corredoria i les condicions necessàries per garantir la independència de les societats de corredoria els socis de les quals no tinguin al seu torn la condició de mediadors a què es refereix el paràgraf segon d'aquest precepte.

Art. 3r Tres:

El que disposen els números anteriors no és aplicable a les operacions d'assegurança l'objecte principal de les quals sigui la cobertura de les prestacions d'assistència en viatge o la cobertura de riscos que afectin les persones o els seus efectes personals i equipatges amb motiu d'un viatge o desplaçament fora dels seus domicilis habituals.»

Dos. La lletra d) de l'apartat u i els apartats dos i quatre de l'article 5è queden redactats de la manera següent:

«Art. 5è:

U. d) Superar les proves d'aptitud que s'estableixin per reglament, de les quals s'exceptuen els actuaris d'assegurances, els llicenciats en dret, en ciències econòmiques o empresarials o els que estiguin en possessió del diploma acreditatiu de la superació d'un curs d'assegu-

rances atorgat per un centre homologat pel Ministeri d'Economia i Hisenda segons plans d'estudi aprovats per aquest.

Dos. Els agents d'assegurances afectes no representants, mentre no se'ls exigeixi per disposició reglamentària el títol, han d'acreditar els seus coneixements mitjançant un certificat de suficiència.

Quatre. Els títols i certificats de suficiència s'han d'inscriure en el Registre Especial de Mediadors d'Assegurances Privades a què es refereix l'article 40 de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, que ha de portar El Ministeri d'Economia i Hisenda amb el contingut que s'estableixi per reglament.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'apartat u i se suprimeix l'apartat quatre, tots dos de l'article 6è. La redacció de l'article 6è.u és la següent:

«Art. 6è U. Per exercir la professió de mediador d'assegurances privades és necessari estar inscrit en el Registre Especial de Mediadors d'Assegurances Privades, adscriure's al corresponent col·legi professional en aquelles modalitats per a les quals s'exigeixi títol, no estar afectat per alguna de les incompatibilitats que s'assenyalen a l'article següent i, en els seus respectius casos, complir els requisits que s'indiquen en aquesta Llei. En el cas de societats de mediació d'assegurances privades el requisit de col·legiació s'ha d'entendre exclusivament referit a les persones físiques que actuïn com a gerents o directors d'aquestes.»

Quatre. L'article 9è sis queda redactat de la manera següent:

«Art. 9è sis:

Els agents i corredors de reassegurances han de complir, respecte a les parts entre les quals intervinguin, les obligacions assenyalades als números anteriors, i les han de referir a l'operació de reassegurança de què es tracti. Aquests mediadors es consideren en tot cas depositaris de les quantitats que hagin percebut per compte d'aquells pels quals actuïn.»

Cinc. Es fa una nova redacció dels apartats u, dos, tres i cinc de l'article 10:

«Art. 10 U. Els mediadors d'assegurances privades es classifiquen en: agents d'assegurances, agents de reassegurances, corredors d'assegurances i corredors de reassegurances; els agents d'assegurances i els de reassegurances poden ser afectes o afectes representants. Aquestes activitats són incompatibles entre si.

Dos. Són agents afectes els que estan vinculats a una entitat asseguradora o reasseguradora per mitjà d'un contracte d'agència d'assegurances o reassegurances, sense facultats de representació.

Tres. Són agents afectes representants els vinculats per un contracte d'agència amb una entitat asseguradora o reasseguradora, que actuen en nom d'aquesta amb les facultats que resultin del mandat que tingui conferit.

Cinc. Corredors de reassegurances són aquells que, sense que hi hagi un contracte d'agència amb una determinada entitat asseguradora o reasseguradora, actuen com a mediadors entre una entitat asseguradora o reasseguradora cedent i una altra d'acceptant.»

Sis. Es fa una nova redacció dels apartats 2 i 4 de l'article 13:

«Art. 13.

2. Les entitats d'assegurances no poden abonar comissions ni qualsevol altre tipus de retribució per l'activitat de producció d'assegurances privades als que no tinguin la condició legal de mediadors d'assegurances privades, ni verificar descomptes no previstos en les tarifes

que siguin aplicables d'acord amb la normativa vigent a favor del prenedor de l'assegurança o dels assegurats.

4. Els agents i corredors de reassegurances no poden estendre la seva gestió prop dels prenedors d'assegurances o dels assegurats.»

Set. Es fa una nova redacció de l'article 14:

«Art. 14. *Competència administrativa.*—U. Les competències administratives concernents al control de l'exercici de la professió de mediador d'assegurances privades corresponen al Ministeri d'Economia i Hisenda.

Dos. Queden subjectes a la inspecció del Ministeri d'Economia i Hisenda, a través dels funcionaris del cos superior d'inspectors de finances de l'Estat, especialitat d'inspecció d'entitats d'assegurances i de fons i plans de pensions, els que exerceixen l'activitat definida a l'article 1r d'aquesta Llei. La inspecció pot versar sobre la seva situació legal, tècnica i economicofinancera, així com sobre les condicions en què exerceixen la seva activitat, i tot això amb caràcter general o referit a qüestions determinades. La facultat inspectora també comprèn els qui duguin a terme operacions que, en principi, es puguin qualificar com a mediació d'assegurances privades, per comprovar si exerceixen l'activitat sense complir els requisits legalment establerts a aquest efecte.

Així mateix, queden subjectes a aquesta inspecció les empreses que es presumeixi que formen grup amb una societat de mediació als únics efectes de determinar si hi concorren les circumstàncies que preveu el número 2 de l'article 3r.

Tres. Els inspectors, en l'exercici de les seves funcions, tenen la condició d'agent de l'autoritat. Estan obligats al deure de secret professional, fins i tot una vegada acabat l'exercici de la seva funció pública.

Quatre. Els inspectors han de tenir accés al domicili social i als establiments, locals i oficines en què l'entitat o la persona inspeccionada dugui a terme activitats; si es tracta d'un domicili, i en cas d'oposició, necessiten la pertinent autorització judicial i, si es tracta d'altres dependències, la del director general d'Assegurances o òrgan en qui delegui. Poden examinar tota la documentació relativa a les seves operacions, demanar que se'ls presenti o se'ls lliuri una còpia als efectes de la seva incorporació a l'acta, i aquella està obligada a això i a donar-los les màximes facilitats perquè duguin a terme la seva tasca. Si la persona o entitat inspeccionada té motius fundats es pot oposar al lliurament d'una còpia de la documentació adduint les seves raons per escrit per a la seva incorporació a l'acta.

Cinc. Formen part de l'acta d'inspecció, a tots els efectes, els annexos d'aquesta i les diligències que hagi estès l'inspector durant la seva activitat comprovadora.

Sis. Les actes d'inspecció que s'estenguin d'acord amb el que disposa aquest article estan dotades de presumpció de certesa respecte dels fets que s'hi reflecteixin, llevat de prova en contra.

Set. La societat o persona inspeccionada té dret a formular al·legacions a l'acta d'inspecció en el termini de quinze dies hàbils següents a la notificació d'aquella.»

Vuit. La denominació del capítol III passa a ser la següent:

«CAPÍTOL III

Dels agents d'assegurances»

Nou. Es fa una nova redacció de l'article 25:

«Art. 25. *Determinació quantitativa del dret.*—Per xifrar el dret a què es refereix l'article 21 s'ha de deduir de la comissió la part que s'hagi d'abonar a altres agents o als seus drethavents i, a més, la que correspongui a l'agent successor en compensació pel servei de conservació de la

cartera. S'ha d'assenyalar per reglament el percentatge estimable per a aquesta compensació, que el Ministeri d'Economia i Hisenda pot revisar quan les circumstàncies ho aconsellin.»

Deu. L'article 29 adopta la redacció següent:

«Art. 29. *Normes generals.*—U. Els mediadors d'assegurances privades, tant si són persones físiques com jurídiques, així com els que ocupin càrrecs d'administració o direcció de les societats de mediació, que infringeixin normes de producció d'assegurances privades incorren en responsabilitat administrativa.

Dos. Són aplicables als mediadors d'assegurances privades les normes que contenen els articles 43 i 44 de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, amb les especialitats que preveuen aquest article i els següents.

A aquests efectes, les referències que es fan en les normes remeses a entitats de crèdit o entitats d'assegurances i a normes d'ordenació i disciplina d'entitats de crèdits o normes d'ordenació d'entitats d'assegurances s'entenen fetes, respectivament, a mediadors d'assegurances privades i normes de producció d'assegurances privades.

Tres. Es consideren normes de producció d'assegurances privades les compreses en aquesta Llei i en el seu Reglament i, en general, les que figurin en lleis i disposicions administratives de caràcter general que continguin preceptes específicament referits als mediadors d'assegurances privades i d'observança obligada per a aquests.»

Onze. L'article 30 queda redactat de la manera següent:

«Art. 30. *Infraccions.*—U. Les infraccions de normes de producció d'assegurances privades es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Dos. Tenen la consideració d'infraccions molt greus les compreses a les lletres d), e), g), h), k) i l) de l'article 4t de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, la recollida a l'article 43.3.g) de la Llei sobre ordenació de l'assegurança privada i, a més, les següents:

a) La coacció en la mediació, així com la informació inexacta o inadequada als prenedors de l'assegurança, assegurats, beneficiaris de les pòlisses o als asseguradors, sempre que pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, aquest incompliment es pugui considerar especialment rellevant.

b) L'exercici de la professió de mediador d'assegurances privades sense reunir les condicions legals, el seu exercici per part d'una persona incompatible, directament o mitjançant una persona interposada, així com la interposició esmentada.

c) La producció d'assegurances o reassurances a favor d'entitats no autoritzades legalment per operar a Espanya.

d) La utilització de denominacions pròpies dels mediadors d'assegurances privades o altres que puguin induir a confusió amb aquestes per part de persones físiques o jurídiques que no estiguin habilitades legalment per exercir aquesta professió.

e) La utilització per part dels mediadors d'assegurances privades de denominacions que estiguin reservades a les entitats asseguradores o reasseguradores privades o que puguin induir a confusió amb aquestes.

f) La realització de pràctiques abusives que perjudiquin el dret dels prenedors de l'assegurança, assegurats, beneficiaris de les pòlisses o dels asseguradors, llevat que aquests actes tinguin un caràcter merament ocasional o aïllat.

g) No tenir la comptabilitat i els llibres i registres que exigeixen les normes de producció d'assegurances privades o que aquests es portin amb irregularitats essencials que impedeixin conèixer l'abast i la naturalesa de les operacions realitzades.

h) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances de totes les dades o documents que se li hagin de remetre o que requereixi en l'exercici de les seves funcions o la falta de veracitat en aquestes dades, quan això es dificulti l'apreciació de l'abast i naturalesa de les operacions realitzades. S'entén que hi ha falta de remissió quan aquesta no es produeix dins el termini que a aquest efecte hagi concedit la Direcció General d'Assegurances en recordar per escrit l'obligació o reiterar el requeriment.

Tres. Tenen la consideració d'infraccions greus les compreses a les lletres c), d), f), o) i q) de l'article 5è de la Llei sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, la recollida a l'article 43.4.b) de la Llei sobre ordenació de l'assegurança privada i, a més, les següents:

a) L'incompliment del deure de veracitat informativa quan no hi concorrin les circumstàncies a què es refereix la lletra a) del número dos.

b) La realització merament ocasional o aïllada de pràctiques abusives que perjudiquin el dret dels prenedors de l'assegurança, assegurats, beneficiaris de les pòlisses o dels asseguradors.

c) Efectuar descomptes no previstos en les tarifes de primes aplicables.

d) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances de totes les dades o documents que se li hagin de remetre o que requereixi en l'exercici de les seves funcions o la falta de veracitat en aquestes dades, llevat que això impliqui la comissió d'una infracció molt greu d'acord amb la lletra h) del número dos. Als efectes d'aquesta lletra s'entén que hi ha falta de remissió quan aquesta no es produeix dins el termini que a aquest efecte hagi concedit la Direcció General d'Assegurances en recordar per escrit l'obligació o reiterar el requeriment.

e) Portar irregularment els llibres i registres exigits en les normes de producció d'assegurances privades quan no hi concorrin les circumstàncies especials que preveu la lletra g) del número dos.

Quatre. Tenen la consideració d'infraccions lleus els incompliments de preceptes d'observança obligatòria per als mediadors recollits en normes sobre producció d'assegurances privades, que no constitueixin infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els números dos i tres.»

Dotze. L'article 31 queda redactat de la manera següent:

«Art. 31. *Sancions.*—U. Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposa una de les sancions següents:

a) Multa, per un import de fins a 5.000.000 de pessetes.

b) Suspensió per un termini màxim de deu anys per a l'exercici de la professió.

Les sancions que preveuen les lletres a) i b) es poden imposar simultàniament.

Dos. Per la comissió d'infraccions greus s'imposa una de les sancions següents:

a) Amonestació pública.

b) Multa per un import de fins a 2,5 milions de pessetes.

c) Suspensió per un termini màxim d'un any per a l'exercici de la professió.

La sanció que preveu la lletra c) es pot imposar simultàniament a la sanció que preveu la lletra b).

Tres. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa una de les sancions següents:

- a) Amonestació privada.
- b) Multa per un import de fins a 1.000.000 de pessetes.

Quatre. En cas que la infracció l'hagi comès una societat de mediació d'assegurances privades s'apliquen a més les normes següents:

- a) Per la comissió d'infraccions molt greus també es pot imposar la sanció de cancel·lació de la inscripció en el Registre Especial de Mediadors d'Assegurances Privades.
- b) A la persona que ocupi el càrrec de director o gerent d'una societat de mediació li és aplicable el règim sancionador previst per a les persones físiques mediadores d'assegurances privades.
- c) Als que exerceixin càrrecs d'administració de les societats de mediació d'assegurances privades els és aplicable el que disposen els articles 12, 13, 14.2 i 15 de la Llei sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.»

Tretze. La redacció de l'article 32 passa a ser la següent:

«Art. 32. *Procediment i competència.*—U. Per a la imposició de les sancions que preveu aquesta Llei s'ha de seguir el procediment que preveuen els articles 133 i següents de la Llei de procediment administratiu de 17 de juliol de 1958, amb les especialitats que es recullen als articles 19 a 27, tots dos inclosos, de la Llei sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Dos. La competència per a la instrucció dels expedients sancionadors i per a la imposició de les sancions corresponents es regeix per les regles següents:

- a) És competent per a la instrucció dels expedients la Direcció General d'Assegurances.
- b) La imposició de sancions per infraccions greus i lleus correspon al director general d'Assegurances.
- c) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspon al ministre d'Economia i Hisenda a proposta de la Direcció General d'Assegurances.»

Article sisè

La secció novena («Reassegurança») del títol II de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, passa a ser la secció desena. Immediatament abans s'introdueix una nova secció novena, que té el contingut següent:

SECCIÓ NOVENA. ASSEGURANÇA DE DEFENSA JURÍDICA

Art. 76, a):

Mitjançant l'assegurança de defensa jurídica, l'assegurador s'obliga, dins els límits que estableixen la Llei i el contracte, a fer-se càrrec de les despeses en què pugui incórrer l'assegurador com a conseqüència de la seva intervenció en un procediment administratiu, judicial o arbitral, i a prestar-li els serveis d'assistència jurídica judicial i extrajudicial derivats de la cobertura de l'assegurança.

Art. 76, b):

Queden exclosos de la cobertura de l'assegurança de defensa jurídica el pagament de multes i la indemnització de qualsevol despesa originada per sancions que imposin a la persona assegurada les autoritats administratives o judicials.

Art. 76, c):

L'assegurança de defensa jurídica ha de ser objecte d'un contracte independent.

El contracte, no obstant això, es pot incloure en un capítol a part dins una pòlissa única, cas en què s'han

d'especificar el contingut de la defensa jurídica garantida i la prima que li correspon.

Art. 76, d):

L'assegurador té dret a elegir lliurement el procurador i l'advocat que l'hagin de representar i defensar en qualsevol classe de procediment.

Així mateix, l'assegurador té dret a la lliure elecció d'un advocat i procurador en els casos en què es presenti un conflicte d'interessos entre les parts del contracte.

L'advocat i procurador designats per l'assegurador no estan subjectes, en cap cas, a les instruccions de l'assegurador.

Art. 76, e):

L'assegurador té dret a sotmetre a arbitratge qualsevol diferència que pugui sorgir entre ell i l'assegurador sobre el contracte d'assegurança.

La designació d'àrbitres no es pot fer abans que sorgeixi la qüestió disputada.

Art. 76, f):

La pòlissa del contracte d'assegurança de defensa jurídica ha de recollir expressament els drets que reconeixen a la persona assegurada els dos articles anteriors.

En cas de conflicte d'interessos o de desavinença sobre la manera de tractar una qüestió litigiosa, l'assegurador ha d'informar immediatament la persona assegurada de la facultat que li competeix d'exercir els drets a què es refereixen els dos articles anteriors.

Art. 76, g):

Els preceptes que conté aquesta secció no són aplicables:

1r A la defensa jurídica realitzada per l'assegurador de la responsabilitat civil de conformitat amb el que preveu l'article 74.

2n A la defensa jurídica realitzada per l'assegurador de l'assistència en viatge.

En aquest cas, la no-aplicació de les normes d'aquesta secció queda subordinada al fet que l'activitat de defensa jurídica s'exerceixi en un estat diferent del de la residència habitual de l'assegurador; que aquesta activitat estigui prevista en un contracte que tingui per objecte exclusivament l'assistència a persones que es trobin en dificultats amb motiu de desplaçaments o d'absències del seu lloc de residència habitual, i que en el contracte s'indiqui clarament que no es tracta d'una assegurança de defensa jurídica, sinó d'una cobertura accessòria a la d'assistència en viatge.

3r A la defensa jurídica que tingui per objecte litigis o riscos que sorgeixin o tinguin relació amb l'ús de vaixells o embarcacions marítimes.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—1. L'organisme autònom Consorci de Compensació d'Assegurances, conservant la mateixa denominació, es configura com a entitat de dret públic de les previstes a l'article 6.1, b), de la Llei general pressupostària, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre. La nova societat succeeix l'actual organisme autònom en tots els seus drets i obligacions, i continua en la titularitat del seu patrimoni i se subroga en el seu lloc en totes les seves relacions jurídiques.

2. El personal laboral que presta els seus serveis en l'organisme autònom Consorci de Compensació d'Assegurances s'integra en l'entitat de dret públic de nova creació. Els funcionaris destinats al Consorci de Compensació d'Assegurances poden optar, durant un termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per integrar-se en les plantilles de personal laboral de la nova

entitat de dret públic, amb reconeixement, en tot cas, de l'antiguitat que els correspongui, i quedar en els seus cosos i escales d'origen en la situació d'excedència voluntària que preveu l'article 29.3, a), de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, o reintegrar-se al departament al qual figura adscrit el seu cos o escala, a l'empara del que disposa l'article 21.2, b), de la dita Llei 30/1984.

La incorporació del personal funcionari i laboral a la nova entitat de dret públic s'ha de fer en llocs de treball situats a la mateixa localitat.

3. El patrimoni únic de la nova societat està constituït inicialment pel de l'organisme substituït, integrat al seu torn pel de cadascuna de les seccions patrimonials que fins a l'entrada en vigor d'aquesta norma el conformaven.

4. Totes les transmissions, actes i operacions necessàries per a la transformació que preveu aquesta disposició addicional o les derivades d'aquesta estan exemptes de qualsevol tribut, sigui quina sigui la seva naturalesa. Igualment el Consorci de Compensació d'Assegurances gaudeix de bonificacions aranzelàries del 50 per 100 per la intervenció de fedataris públics i registradors en aquestes operacions.

5. El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, pot incloure en la cobertura de riscos extraordinaris pel Consorci de Compensació d'Assegurances totes o alguna de les modalitats de pòlisses de les assegurances agràries combinades.

Segona.—Mitjançant un reial decret, es pot reduir l'àmbit funcional del Consorci de Compensació d'Assegurances segons l'evolució del mercat assegurador.

Tercera.—L'article 58 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, reguladora de l'energia nuclear, queda redactat en els termes següents:

«La responsabilitat civil derivada d'un accident nuclear la poden cobrir les entitats asseguradores inscrites en el Registre Especial de la Direcció General d'Assegurances per a la pràctica d'assegurances sobre la responsabilitat civil i que disposin de pòlisses, bases tècniques i tarifes de primes que reuneixin les condicions legals. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha de participar en la cobertura d'aquests riscos en cas que el conjunt de les entitats esmentades no assoleixi el límit mínim de la responsabilitat civil que preveu aquesta Llei, assumint la diferència fins al límit indicat, així com reassurant en la forma i quantia que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.»

Quarta.—1. S'afegeix un paràgraf a l'article 11.1 de la Llei 87/1978, de 28 de desembre, reguladora de l'assegurança agrària combinada, del tenor següent:

«El 5 per 100 de l'aportació de l'Estat a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'ingressar al Consorci de Compensació d'Assegurances per incrementar-ne la dotació de la provisió de desviació de sinistralitat per a aquesta assegurança.»

2. El Fons de Compensació d'Incendis Forestals integrat en el Consorci de Compensació d'Assegurances cessa en la seva condició de servei dotat d'independència financera, patrimonial i comptable, i queda fusionat a tots els efectes en el patrimoni del Consorci de Compensació d'Assegurances. Per tant, les referències que en la legislació vigent es fan al Fons de Compensació d'Incendis Forestals s'han d'entendre d'ara endavant directament fetes al Consorci de Compensació d'Assegurances.

Cinquena.—A la Llei 122/1962, de 24 de desembre, sobre ús i circulació de vehicles de motor, text refós aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, i el títol primer del qual va ser adaptat a l'ordenament jurídic comunitari pel Reial decret legislatiu 1301/1986, de 28 de juny, s'hi introdueixen les modificacions següents:

1. La referència que al paràgraf segon de l'article 6è i al paràgraf segon de l'article 17 es fa a l'«apartat d) de la regla vuitena de l'article 785 de la Llei d'enjudiciament criminal» s'ha de substituir pel següent: «el paràgraf segon de la regla cinquena de l'article 784 i apartat d) de la regla vuitena de l'article 785 de la Llei d'enjudiciament criminal».

2. El paràgraf segon de l'article 12 queda redactat en els termes següents:

«Si no hi ha un acord s'ha de procedir segons el que disposa el paràgraf sisè de l'article 38 de la Llei de contracte d'assegurança.»

3. La referència que a l'article 14 es fa al «Fons de Garantia» s'ha de substituir per «Consorti de Compensació d'Assegurances».

4. Es fa una nova redacció del paràgraf segon de l'article 16:

«Si la quantitat líquida assenyalada al títol és inferior a la que exigeix l'article 1.435 de la Llei d'enjudiciament civil, la reclamació s'ha de formular en un judici verbal davant l'òrgan jurisdiccional competent.»

Sisena.—El paràgraf tercer i últim de l'article 4t, 6, del Reial decret llei 10/1984, d'11 de juliol, pel qual s'estableixen mesures urgents per al sanejament del sector de l'assegurança privada i per al reforçament de l'organisme de control, queda redactat de la manera següent:

«Les accions de qualsevol classe exercides contra l'entitat abans del començament de la liquidació o durant aquesta davant qualsevol jurisdicció, incloses les que persegueixin béns hipotecats o pignorat, han de seguir la seva tramitació fins a obtenir una sentència ferma. L'execució d'aquesta, la dels embargaments cautelars travats, així com la de les providències administratives de constrenyiment, queda en suspens mentre la Comissió tramita el procediment liquidador. Si el pla de liquidació no és aprovat pels creditors o ratificat per la Direcció General d'Assegurances, queda expedit a aquells l'exercici de les accions legals oportunes per instar les actuacions judicials procedents, i a les administracions públiques, el de les seves potestats per prosseguir els procediments administratius de constrenyiment.»

Setena.—A l'entrada en vigor de la disposició en què el ministre d'Economia i Hisenda doni compliment al que disposa el número 2 de l'article 1r de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, en la redacció que en fa la disposició addicional vuitena, u, de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990, l'Administració de l'Estat se subroga com a reasseguradora en el lloc del Consorci de Compensació d'Assegurances en els contractes per a la cobertura dels riscos comercials en l'assegurança de crèdit a l'exportació, en què aquest últim sigui reassegurador de «Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación, Sociedad Anónima». Efectuada la subrogació, el Consorci de Compensació d'Assegurances passa a exercir en aquests contractes les mateixes funcions que realitza en l'assegurança de crèdit a l'exportació per compte de l'Estat.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—U. Mentre el Govern no dicti les normes previstes a la disposició final primera d'aquesta Llei subsisteixen les normes reglamentàries per les quals es regulen l'organització, les funcions i el compliment de les seves obligacions per part del Consorci de Compensació d'Assegurances en el que no s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Dos. Les societats de mediació creades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei disposen del termini d'un any comptat a partir d'aquesta per adaptar el seu règim

jurídic a les modificacions introduïdes en la Llei de producció d'assegurances privades per l'article cinquè d'aquesta Llei.

Segona.—Tota modificació o pròrroga dels contractes d'assegurança de defensa jurídica subscrits abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha d'ajustar al que preceptua la disposició addicional setena de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, i al que disposa la «Secció novena. Assegurança de defensa jurídica» del títol II de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei, i, en particular:

1. La Llei de 16 de desembre de 1954, per la qual es crea l'organisme autònom Consorci de Compensació d'Assegurances.

2. El Decret llei 18/1964, de 3 d'octubre, regulador del Fons Nacional de Garantia de Riscos de la Circulació.

3. Els articles 59, 60, 61 i 62 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, reguladora de l'energia nuclear.

4. La disposició addicional primera de la Llei 87/1978, de 28 de desembre, sobre assegurança agrària combinada.

5. Els articles 19, 24, 25, 28, 29 i la disposició transitòria quarta de la Llei 81/1968, de 5 de desembre, sobre incendis forestals.

6. L'article 13 de la Llei 122/1962, de 24 de desembre, sobre ús i circulació de vehicles de motor, d'acord amb la redacció que en fan el text refós aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, i la disposició final tercera del Reial decret legislatiu 1301/1986, de 28 de juny, pel qual

s'adapta el text refós de la Llei d'ús i circulació de vehicles de motor a l'ordenament jurídic comunitari.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—1. En el termini d'un any a partir de la publicació d'aquesta Llei, el Govern, mitjançant un decret legislatiu, ha de publicar un text refós dels preceptes relatius a la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, modificat pel Reial decret legislatiu 1255/1986, de 6 de juny, i aquesta Llei, i els que a l'ordenació de l'assegurança dedica la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

2. El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposen els articles primer, segon, quart i cinquè d'aquesta Llei, i, si s'escau, queda facultat per introduir en la normativa vigent aplicable a l'organisme autònom Consorci de Compensació d'Assegurances les modificacions que siguin procedents en funció de les que s'introdueixen en aquesta Llei.

Segona.—Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», a excepció de les normes que conté l'article quart, disposicions addicionals, disposició transitòria primera i disposició derogatòria, que ho fan el dia 1 de gener de 1991.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 19 de desembre de 1990.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ